

El Rec Clar

41

10
anys
1998-2008

Parlem de... El carrer dels Trenta Passos
Parlem amb... Mercè Ferrer i Martí

Abril

2008

REVISTA DE VIDRERES

TAULA DE SERVEIS

Telèfons d'interès

Centre d'Emergències de Catalunya	112
Informació ciutadana	012
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085

AJUNTAMENT

Oficines municipals	972 85 00 25
Fax Oficines Municipals	972 85 00 50
Vigilants	972 85 00 00 / 670 06 77 40
Assistent Social	972 85 01 70
Llar de Jubilats	972 85 09 07
Jutjat de Pau	972 85 18 70
Biblioteca	972 85 12 85
Centre Cívic	972 85 00 67
Piscina Municipal	972 85 00 27
Pavelló Municipal (oficines)	972 85 14 45
Pavelló Municipal (públic)	972 85 12 14
web: www.vidreres.com - e-mail: vidreres@ddgi.es	

ENSENYAMENT

Llar d'Infants	972 85 09 17
Col·legi Sant Iscle	972 85 01 03
Preescolar Sant Iscle	972 85 08 36
Col·legi Salvador Espriu	972 85 08 08
IES	972 85 07 11

SANITAT

Centre d'Assistència Primària (CAP)	972 85 01 56
Farmàcia Vilardell	972 87 50 09
Farmàcia Adzet	972 87 56 66
Farmàcia Moré	972 85 05 75

CONSELL COMARCAL

Oficines	972 84 21 61
Fax Oficines	972 84 08 04
Recaptació	972 84 01 78
Recaptació (Oficines Vidreres)	972 85 10 94
Protectora animals (Tossa de Mar)	972 34 20 30

TRANSPORTS

Autocars R. Mas SL	972 85 04 25
TEISA	972 26 01 96
SARFA	972 85 01 57
Taxi Rafael Vico	972 85 11 39 / 609 31 69 32
Renfe	902 240 202

ALTRES

Funerària La Selva de germans Blanquera i Albarracín	972 85 06 63 / 699 460 133 (24 hores)
Rectoria	972 85 00 61
Enher (avaries)	900 77 00 77
Comissaria Sta. Coloma de Farners	972 84 27 57
Fax Comissaria Sta. Coloma	972 84 22 01
Bombers Maçanet de la Selva	972 85 88 28
Veterinari (consultes privades)	972 85 01 14
	972 85 87 85
Correus i Telègrafs	972 85 11 33
Horari: de dilluns a divendres de 8:30 a 14:30 i dissabtes de 9:30 a 13)	

Edita: AJUNTAMENT DE VIDRERES

Consell de Redacció: Joaquim Daban, Ramon Garriga, Gemma Masnou, Joaquim Bayé, Anna Viader, Mònica Garcia

Col·laboradors: Josep Formiga, Àngel Teixidor, Joan Giralt, Eduard Adrobau, Joan Gímal, Sergi Putg, Jordi Presas

Producció: || Comunicació | Coordinació periodística: Carles B. Gorbs • Disseny: Oriol Riu • Maquetació: Ferran Fernández

Portada: Coberta del primer número de la revista El Rec Clar, de 1998 (foto: "Tardor al Rec Clar" de Josep Ferrer)

Farmàcies de guàrdia

MAIG 2008

Dissabte 3

Altimir - Sils / Vilardell - Vidreres

Diumenge 4

Altimir - Sils / Vilardell - Vidreres

Dissabte 10

Mazó (20:00 a 21:30 h) - Maçanet de la Selva
Altimir (17:00 a 20:00 h) - Sils / Adzet - Vidreres

Diumenge 11

Mazó - Maçanet de la Selva / Adzet - Vidreres

Dissabte 17

Riera (20:00 a 09:30 h) - Maçanet de la Selva
Altimir (17:00 a 20:00 h) - Sils / Moré - Vidreres

Diumenge 18

Riera - Maçanet de la Selva / Moré - Vidreres

Dissabte 24

Masó (20:00 a 09:30 h) - Riudarenes
Altimir (17:00 a 20:00 h) - Sils / Vilardell - Vidreres

Diumenge 25

Masó - Riudarenes / Vilardell - Vidreres

Dissabte 31

Altimir - Sils / Adzet - Vidreres

MAÇANET DE LA SELVA

FARMÀCIA RIERA

Plaça Major, 15 • 972 85 80 71

FARMÀCIA ANNA MAZÓ

Carrer Fira, 33 • 972 859 262

RIUDARENES

FARMÀCIA MASÓ

Ctra. Santa Coloma, 34 • 972 85 61 37

SILS

FARMÀCIA ALTIMIR

Ctra. Santa Coloma, 4 • 972 85 30 38

VIDRERES

FARMÀCIA MORÉ

Catalunya, 48 • 972 85 05 75

FARMÀCIA VILARDELL

Carrer de Girona, 37 • 972 87 50 09

FARMÀCIA ISABEL ADZET

Carrer Josep Pla, 60 • 972 875 666

Horaris de serveis

OFICINES MUNICIPALS Estiu: de dilluns a divendres, de 8 del matí a 3 de la tarda. Hivern: de dilluns a divendres, de 9 a 2 del matí i de 3 a 6 de la tarda.

BIBLIOTECA MUNICIPAL De dilluns a dissabte, de 10 del matí a 1 de la tarda i de 4 a 8 del vespre

ALCALDIA, GOVERNACIÓ, PERSONAL (Ruth Rosique) dimarts i dijous 9-13 i hores convingudes

URBANISME, OBRES I SERVEIS, HISENDA

(Jaume Figueras) dimarts 17-18 i hores convingudes

ESPORTS, ENTITATS, COMUNICACIÓ I INFORMACIÓ I CULTURA (Jaume Camps) dimarts 21-22 i hores convingudes

SANITAT, TERCERA EDAT, SERVEIS SOCIALS, ACOLLIDA, COMERÇ (Lluís Ferrer) dilluns 18.30-20.30 i hores convingudes

URBANISME, HABITATGE, MEDI AMBIENT, PATRIMONI, MEDI RURAL I TURISME (Jordi Pruneda) dimarts 17-19 i hores convingudes

ENSENYAMENT, FESTES, JOVENTUT I CULTURA (Anna Viader) dijous 20-21 i hores convingudes

SERVEIS TÈCNICS (Lluís Lloret i Quer, ARQUITECTE TÈCNIC, I Jordi Llinàs i Joana, ARQUITECTE TÈCNIC, INSPECTOR D'OBRES) Dimarts, dimecres i dijous, de 2 a 3 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS SOCIALS (ASSISTENTA SOCIAL) Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

JUTJAT DE PAU Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

RECOLLIDA DE TRASTOS VELS Segon i últim dimecres de cada mes.

amb la col·laboració de

Diputació de Girona

41

SUMARI

Serveis	2
Editorial	3
Parlem de...	4
Parlem amb...	7
Des de la Casa de Vila	10
Actualitat	19
Anem a estudi	29
Medi ambient	32
Plou i fa sol	34
Curar-se en salut	35
Esports	36
Fem una queixalada	46
El viatge	47
Opinió	52
Agenda	58
Res Clar	61
Entreteniments	62
El Rec Clar pel món	63

Deu anys de *El Rec Clar*

Ja fa deu anys? Sí, al març de 1998 vam treure al carrer el número 1 d' *El Rec Clar*. A la portada, una foto blavosa de la riera a la tardor il·lustrava el nom de la revista, i un editorial amb gust d'inauguració, en referia l'esperit fundacional.

Però quan vam editar aquell primer número poc ens pensàvem que podríem escriure-hi un editorial com aquest commemorant-ne el desè aniversari. Després d'aquest temps, voldríem creure que *El Rec Clar* ha canviat prou com per adequar-se als temps que corren, però que també ha mantingut l'esperit del primer número: ser un reflex i un testimoni de la història de Vidreres tal com l'hem rebuda i tal com l'anem construint entre tots plegats. Ara, si repasseu els quaranta números que ens separen d'aquell, podreu valorar si, amb totes les limitacions que imposa el mitjà, aquest objectiu s'ha aconseguit o no.

La revista també pretenia ser un element de cohesió social, un referent per a tots els vidrerencs, un punt de trobada i un lloc comú que ajudés a mantenir o a construir el sentiment de pertinença a un col·lectiu. Aquest objectiu avui és, amb un poble que ha crescut tant en els últims deu anys, encara més necessari que aleshores.

Una part important de la supervivència de la revista durant deu anys l'explica el fet que s'elabori entre un consell de redacció de voluntaris que en coordinen els continguts i uns professionals que s'ocupen de les qüestions tècniques. Això permet, per una banda, descarregar els voluntaris d'una feina que els podria desgastar en molt poc temps i, per l'altra, garantir la proximitat dels continguts que amb professionals externs al poble seria difícil de mantenir.

Amb tot, *El Rec Clar* no hauria arribat a la dècada sense la participació de les entitats i de tants particulars que hi han fet arribar les seves aportacions. Sempre ho hem dit: la revista no l'elaborem el consell de redacció, sinó la gent amb els seus escrits, les seves fotografies, els seus suggeriments, les seves idees... O sigui que, tal com ens ha agradat que fos des del primer número, la revista l'hem anat fent entre tots.

I tot sense oblidar un fet del qual al consell de redacció ens sentim particularment orgullosos: la revista s'ha mantingut independent, oberta a tothom, a banda de les diferents vicissituds polítiques –que han sigut moltes al llarg d'aquests deu anys- de l'Ajuntament, que és, de fet, qui la paga. Els diferents partits que han passat per l'equip de govern han acabat entenent i respectant la forma de treball, les normes de redacció i l'esperit fundacional de la revista.

Vam encapçalar el primer editorial d'*El Rec Clar* amb els mots d'un trobador medieval que va ser el primer a esmentar en un escrit seu la riera que ens dona nom. És escaient que acabem amb les mateixes paraules ara, al cap de deu anys, quan tantes coses han canviat, i quan tantes coses ens agradaria que es mantinguessin iguals per sempre. Però ja se sap: el temps flueix, imparabile, com l'aigua d'un riu.

“... i vaig veure
el clar riu i el jardí
el verd prat i el pomer...”
Cerverí de Girona (segle XIII)

El Consell de Redacció

El carrer dels Trenta Passos

Un carrer oblidat

SANTIAGO DE LLOBET MASACHS

Quan jo era petit, allà pels anys cinquanta del segle XX, hi havia un carrer a Vidreres que em fascinava. És el petit carrer que encara avui dia, des de la plaça de l'Església, davalla fins al carrer de la Celler, davant la Rectoria. En realitat no sembla tenir res de particular si no és la seva mida curta, tant que és equiparable a altres de dimensions minses com el carrer de l'Anissadeta, davant de l'església de Santa Maria del Mar a Barcelona, potser el més curt de Catalunya o els de la Neu, Arc i Olles de Girona, que tampoc no són de grans llargàries.

Aquest carrer, en la meva infància, potser no portava cap nom dels que l'autoritat musculosa del general Franco havia fet batejar a les xarxes viàries del país, que llavors duien els noms de les patums del règim. Per a mi, com a una gran majoria dels vilatans, era el carrer de Ca la Xela. El carreró de Ca la Xela prenia el seu nom d'una dona que regentava llavors un petit comerç que feia cantonada, davant la rectoria, amb l'única casa amb porta oberta a la travessia. La Xela era una velleta, prima, secallona i un xic geperudeta, hom diria un àngel disfressat d'escarabatet, que lenta-

ment i amb una veueta prima i dolça, ens venia caramels a 5 o 10 cèntims de pesseta la unitat. Per això, per a mi en particular, era llavors la botiga més important del poble. Si en un extrem estava ella, en l'altra, a tocar a la plaça de l'Església, hi havia el cafè d'en Rossell. En Rossell, reconegut en el seu temps com una de les millors tenores del país, s'havia retirat i havia obert l'únic cafè que donava a la pols de la plaça. En Rossell era un home de grans dimensions i curt de vista que aguantava els pantalons amb una corretja molt ampla per damunt del melic.

Era home afable de veu forta i figura colossal en forma de pera. El cafè tenia una barra de marbre amb una cafetera gegantina, de coure i llautó, que semblava més aviat una andròmina d'alquimista, unes ampolles de begudes avui desaparegudes com el Calisay, les groselles, brandis de baix preu i anissos o roms destil·lats a la marina del Maresme i uns gots en forma de tulipa que cubicaven més vidre que beguda.

Era moblat d'un grapat de taules, també de ferro i marbre i a l'exterior, sota una vela, unes de rodones amb butaques de canya de Manila, s'estaven a la serena fins al vespre. A l'estiu, el metge Deulofeu i el meu pare feien a l'hora del cafè i mentre que no hi hagués urgències mèdiques, la seva partideta diària d'escacs que s'allargava una o dues hores. Els carros, les orenetes o qui anava a fer herba pels conills no tenien presa i tot era més aviat premsat per la canícula i la mandra... Era llavors quan en el cafè d'en Rossell, jo pidolava al meu pare una o dues monedes i, si hi havia sort, baixava amb quatre salts fins a Ca la Xela a fer compres.

El carrer porta en l'actualitat el nom d'Àngel Guimerà, l'insigne dramaturg català nat a les Illes

Canàries en 1845 i traspasat a Barcelona en 1924. Al senyor Guimerà li ve la fama d'haver fundat la publicació *La Renaixença*, d'haver estat president de l'Ateneu Barcelonès i, finalment, d'haver lliurat una de les primeres reclamacions polítiques del catalanisme actual al rei Alfons XII, el *Memorial de Greuges* de 1885, del que el rei no sembla que en fes gaire cas. A més, va escriure, entre altres, tragèdies romàntiques que feien plorar tothom, com *Maria Rosa* o *Terra Baixa*.

Quan arribà la fi del franquisme i es recuperaren les llibertats polítiques, les urbs expulsaren dels seus carrers els noms dels generals, ideòlegs i quimeres nacionalsindicalistes gravades des de feia trenta anys per

la por i la força, i marxaren a l'oblit, com ho feren els marbres dels *Caídos por Dios y por España*, als frontals de les esglésies i els jous i les fletxes en les entrades de les carreteres. Això sí, el carrer de Ca la Xela, per la seva manca d'importància, potser no va tenir cap canvi, però calia rebatejar-lo i com els que s'ocuparen d'això no ho sabien, van donar-li el nom del nostre escriptor. En realitat, el nom vertader d'aquesta via és el de Carrer dels Trenta Passos i així és com al llarg de set-cents anys se'l va conèixer i se'l troba documentat. Aquest nom, aparentment sense pena ni glòria, té una importància cabdal per a la història de Catalunya i de Vidreres, car és la mesura que es féu

servir, allà pel segle XI, per marcar els primers assentaments habitats entorn de l'església i que més endavant formarien el pobles com els coneixem hores d'ara. El carrer, avui dia és la mida del llarg que en el seu moment, allà pel segle XI, es prengué a Vidreres, per delimitar l'espai de la *Sacraría* o *Sagrera*.

Exactament, aquesta distància, s'agafava des de la porta de l'església fins allí on arribessin els *Triginta Passum*, establerts per delimitar la zona inviolable del territori,

entorn l'església, establerta en els Tractats de Pau i Treva. La mida es féu en el camí que llavors anava en direcció a Hostalric, capital del Vescomtat i des del moment en què van construir-se, en aquesta sagrera, les primeres cases, a finals de segle XI o principis del XII, va ser anomenat el carrer del Trenta Passos. Per entendre un xic més tot això cal explicar què foren els tractats de Pau i Treva i què és una *sacraría* o *sagrera*.

A l'Edat Mitjana, per tot Europa, hi va haver molta inestabilitat per les lluites entre magnats feudals, l'única forma de pacificar aquestes lluites que afectaven des dels grans prínceps fins al cavallers, va ser establir sistemes parcials de pau que permetessin el

funcionament normal de la vida urbana i rural. Aquestes paus parcials, es resumiren en els Tractats coneguts de Pau i Treva, promociats des de l'església per mà dels bisbes amb la col·laboració del propis nobles.

La primera Pau i Treva que es coneix a Catalunya és de l'any 1027, del bisbat d'Elna (Perpinyà), en la qual, reunits bisbes i senyors feudals, presidits per Òliba, bisbe de Vic, van aprovar que sota pena d'excomunió de qui ho fes, no s'ataqués la gent des de les *nones* (3 de la tarda) del dissabte, fins a l'hora *prima* (l'alba) de dilluns. Això comprenia monjos, clergues no armats i a aquells pagesos i persones que anessin o retornessin de l'església. A més, sota del mateix càstig, no es podia atacar l'església i el seu entorn en una zona considerada protegida coneguda com *sacraria* o *sagrera*, la mida de la qual va definir-se en trenta passos entorn del temple. D'aquest acord sorgeixen els pobles a l'Edat Mitjana, en aquelles parròquies que no tenien una defensa militar fàcil. La zona inviolable, envoltada per la sòlida muralla de l'excomulgació divina, féu que no fos atacada i que els pagesos guardessin en aquest cercle el bestiar, grans, collites o el vi, com a mida preventiva davant de l'espoli. Mica en mica s'hi anà construint sitges, estables o cellers amb habitatge al damunt que arribaven fins al límit exacte d'aquesta distància marcada i així es creà el nostre poble i una gran majoria dels de Catalunya i altres indrets d'Europa. Més endavant, a les acaballes de l'Edat Mitjana, pacificat ja el món rural, s'anà construint cercles de carrers entorn de cada l'església, eixamplant-se les urbs, formant carrers i més carrers concèntrics, travessats pels camins en direcció a altres pobles i ciutats.

Les parròquies com Caulès, encimbellades a les muntanyes amb les cases de pagès més o menys allunyades, però que en un moment donat podien amagar el bestiar i les collites en el bosc, no desenvoluparen sagreres, no fou necessari, i formaren unitats disperses que moltes han finalitzat per ser absorbides per parròquies amb nuclis urbans.

"Carrers com el dels Trenta Passos, amb la mida exacta del que fou una *sacraria*, potser només queda aquest en tot el nostre Principat, recordant discret i silenciós, al llarg dels segles, la formació urbana de la majoria de pobles i en concret de Vidreres"

Vidreres, que es conserva clarament dibuixada part de la seva sagrera en l'espai comprés entre la plaça de l'església i l'arc del carrer de la Celleria, té un carrer del Trenta passos, que en el segle XI els nostres avantpassats feren servir com a mida per protegir-se de la brutalitat i de l'espoli, i el temple i aquest espai eren el que va fer que sorgís Vidreres com a poble. El nom de Trenta Passos del carrer pot seguir-se històricament en els capbreus de

Vidreres i en la documentació notarial. A tall d'exemple, el 4 d'abril de 1632, quan Ponç

Puig, teixidor de lli, massa endeutat, vengué davant del notari del poble una casa que allí hi tenia. Diu el document, que està en el carrer *vulgo diño de trenta passa eo Carrer den Flor* que empalma amb el camí per anar a Blanes, la qual afronta a orient amb el graner del compte i a occident amb aquest carrer. El carreró llavors no pot ser un altre que aquest que va compartir nom amb el d'en Flor, que correspon al d'una família que visqué a Vidreres fins al segle XVII. Cent anys després, en una altra escriptura de 21 d'abril de 1733, en la venda de la casa que està davant de Can Mazó, s'esmenta el carrer com la *Trenca passa* i en la alineació de la plaça de l'Església, llavors de la Constitució, de 13 de juny de 1897, oblidat el nom, ja només es *un angosto callejón*.

Carrers amb el nom d'Àngel Guimerà honoraran sempre el pobles de Catalunya, però pot ser-ho qualsevol. Carrers com el dels Trenta Passos, amb la mida exacta del que fou una *sacraria*, potser només queda aquest en tot el nostre Principat, recordant discret i silenciós, al llarg dels segles, la formació urbana de la majoria de pobles i en concret de Vidreres. El carrer de la Celleria i si es recupera el dels Trenta Passos, serien topònims i geografia urbana dels primers temps de la població, com ho és la base romànica del campanar o el castell de Sant Iscle i Santa Victòria. És per això que crec que caldria donar altra vegada aquest nom pel carrer de Ca la Xela, explicant en una placa el perquè de la recuperació fruit de la memòria històrica i perquè sigui motiu d'orgull local i de coneixement a la posteritat.

Mercè Ferrer i Martí (La Mercè d'en Met)

La matança del porc, vista per una experta en la matèria

MARIA FERNÁNDEZ SOLER

Parlem amb...

Al seus 73 anys, la Mercè ha viscut amb molta il·lusió la seva professió de carnissera i ha esdevingut una experta en la tasca de la matança del porc i l'ofici de mocadera.

Quan va començar l'ofici de mocadera?

A la carnisseria de Can Ginesta vaig començar a fer els budells i desfer tripes. De mica en mica vaig començar a anar a alguna casa quan la gent em demanava un cop de mà per "fer el porc".

Com va aprendre aquest ofici?

Amb la Trini de Can Ginesta a base d'anar fent: netejant tripes i vinga netejar i preparar-ho tot per fer botifarres. A partir d'aquí la gent m'avisava per anar-hi i com que a mi m'agradava molt, buscava un dia per fer-ho. Però ara ja no, ja sóc gran, tot i que encara col·laboro amb un parell o tres de cases a les quals fa més de 50 anys que hi vaig.

En què consisteix el procés de matar el porc?

Es feia a l'hivern perquè així es guardava tot millor. Quan mataben el porc jo esperava la mocada per poder-la netejar...

La mocada?

La mocada és tot el que hi ha als budells, s'ha de destriar el greix quan encara està calent, perquè s'han de girar, d'escatar, i hi ha

prou feina. Després es netegen amb llimona i vinagre i es posen a escórrer i ja estan preparats per fer botifarres. Es desfà el porc i es deixa tot preparat per triar el greix per fer greixons, el magre per a les llonganisses, el que no és tan magre per a les botifarres crues i es bullen tots el menuts, el cap, les freixures i tot allò per fer les botifarres negres i de perol si els de la casa volen, ja que hi ha cases que no. Després, quan és cuit, es capola ben capolat i es guarda la sang de matar el porc per fer la botifarra, amb tota una barreja i s'emboteix. Es cou i en surt la botifarra de sang.

Així és cert que del porc s'aprofita tot?

Sí, sí, tot, menys els unglots, s'aprofita tot.

Quanta gent hi participa en la matança del porc? És com una reunió familiar?

Abans sí, era com una festa i convidaven oncles i ties, ara no tant, tothom treballa i volen mirar de fer-ho ràpid i a vegades som quatre o a vegades dos, i se'n fa més o menys via.

Aquesta carn, allarga per a tot l'any?

Actualment sí, perquè es pot congelar tot, però també depèn de la quantitat de família. Ara es fa perquè la gent vol menjar els productes elaborats per ells mateixos, no només per tenir carn.

Abans com es feia la conserva dels productes obtinguts del porc?

Abans no hi havia neveres i la costella, per exemple, la tallàvem ben petita, fèiem fondre el greix dels greixons, fregíem la costella ben fregida, la posàvem en pots o olles i hi afegíem el greix, i així la guardàvem. Abans també es penjava tot amb canyes i quan era sec es menjava tal i com venia i en no haver-hi congeladors es menjava quan n'hi havia.

I salar-ho?

Sí, també se salaven les cansalades, i encara es fa

ara, és el que en diem la panxeta, i se sala amb sal i pebre i a la gent també li agrada.

I dels budells?

Els budells es fan servir de seguida per a les botifarres crues, cuites, negres... i a vegades a la gent n'hi falta de budell i l'han d'anar a comprar a la carnisseria. També es neteja el ventre, es pela i se'n fan les botifarres de perol, juntament amb freixura i les cotnes. Segons el gruix del budell es fa la botifarra negra o la llonganissa, o bé amb el prim que es fa la botifarra crua. Això de la matança del porc és un procés molt maco, i a mi sempre m'ha agradat molt...

Quan pot durar una matança?

Doncs un dia, al matí es mata el porc i es va fent, i a la tarda ja pots tenir les botifarres fetes. També hi ha gent que acostuma a matar el porc el dia abans, neteja la mocada i l'endemà fa la resta de procediments.

Quin futur li veu a la tradició de matar el porc?

Es continuarà fent, perquè el que ho prova li agrada això de fer la diada de matar el porc, però no es fa com es feia, no es mata pas tant. En el futur, de mocadera, com que al jovent això de tocar aquestes coses ja els agrada menys, no els fa massa gràcia, no sé si n'hi haurà. Jo, ja us dic, ara ja sóc gran, però sempre m'ha agradat. Des que era una xavaleta que jo ho fet sempre a Can Ginesta. Com que ho has viscut tant...

Així doncs, una mocadera té més feina ara, estan més buscades?

Sí, és clar, si volgués anar-hi, hi ha moltes cases, però no puc, ara ja no puc.

Una anècdota...

Ai, no sé, n'han passat tantes de coses... Amb les botifarres negres, hi ha gent d'aquell temps que els semblava que si no les posaven a bullir i bullir força estona, que no estaven cuites. Jo sí que ho tinc això de no deixar-les bullir massa. Em vaig trobar en el cas d'una casa que de tan bullir i bullir, no els n'hi va quedar cap de negra. No hi ha necessitat de què bulli tant. A 90 graus ja es cou la botifarra, però n'hi ha que els sembla que no. Després et sap greu perquè has tingut molta feina i tot es rebenta. Em va saber molt greu perquè jo ja els ho havia avisat.

“Encara col·laboro amb un parell o tres de cases a les quals fa més de 50 anys que hi vaig”

REGIDORIES

Resum de l'acció de govern municipal fins el 31 de març de 2008

EDUCACIÓ

CEIP Sant Iscle

Per poder cedir els terrenys a Educació per que redacti el projecte de la nova escola, s'han realitzat reunions amb els promotors del SUS4, el cap d'Urbanisme dels Serveis Territorials de Girona i el delegat d'Educació de Girona.

S'està gestionant la retirada de la línia elèctrica i l'obtenció de l'informe favorable de l'ACA. Per altra banda, s'ha creat una comissió de seguiment formada per l'Ajuntament, mestres de l'escola i l'AMPA.

Transport escolar

El Ple del mes de març va aprovar la moció en defensa del transport escolar a la comarca de la Selva. En el curs 2007-2008 hi ha un dèficit de 400.000 euros a tota la comarca. A Vidreres l'import és de 24.634 euros i afecta a 322 usuaris de primària i secundària. S'ha demanat a Educació que assumeixi aquesta despesa, ja que no s'ha augmentat la partida de transport, tot i haver-hi un increment de la població a la comarca.

Llar d'Infants

STEM Arquitectes està redactant el projecte de la Llar d'Infants que tindrà 74 places. Quan estigui finalitzat es portarà al ple municipal per aprovar-lo i més endavant es farà una presentació.

Intercanvi de llibres

Es realitzarà l'intercanvi de llibres a les dues escoles i a l'IES. Hi haurà un increment de pressupost per l'augment, any rere any, del nombre de participants i als canvis de currículums (que comporta llibres nous).

JOVENTUT

Can Torronet

S'ha aprovat el projecte de can Torronet per fer els interiors del local. Aquest projecte està dins dels pressupostos del 2008, amb un import de 415.008 euros. Les obres s'adjudicaran quan acabi el termini d'exposició pública.

CULTURA

Canvi de data d'inauguració de la Biblioteca

A causa dels retards en l'escomesa elèctrica la biblioteca, no s'ha pogut inaugurar el 23 d'abril, tal com estava previst. Quan finalitzin aquestes obres es portarà a terme la seva inauguració.

Centre Cívic de Vidreres

El Ple del mes de gener va aprovar donar el nom de Francesc Llobet i Gibert al centre cívic de Vidreres. Francesc Llobet va ser alcalde de la població en la República i es va caracteritzar per ser un referent cívic inqüestionable.

Consell de participació del Centre Cívic

S'han redactat els estatuts del consell de participació del Centre Cívic Francesc Llobet i s'està pendent que s'aprovin per Ple. Aquest consell estarà format per membres de l'Ajuntament, usuaris, professionals, pares o mares i personal de treball del centre.

Temporada Plana de la Selva

El mes de maig i juny es realitzarà la Temporada Plana de la Selva (TPS) al municipis de Vidreres, Sils i Maçanet de la Selva. Es realitzaran 4 activitats culturals a cada municipi. A Vidreres hi haurà dos concerts i dues obres de teatre.

PATRIMONI

Castell

El Castell ha estat netejat de tot l'arbrat que hi havia dins el recinte. A part del que representa això de protecció, també ha quedat més visible l'espectacularitat de les restes. Alhora, intentarem accedir a les subvencions de l'1% de les infraestructures (C-35 i N-II en el nostre cas) que es dedica a projectes culturals.

Projecte del camp d'aviació republicana

El projecte del camp d'aviació republicana, presentat a la convocatòria del Memorial Democràtic, serà estudiat a final d'any per una retallada que ha tingut el

pressupost de la Generalitat. Mentrestant, es treballa per trobar finançaments alternatius com el patrocini i l'1% cultural de les obres d'infraestructura.

ANUNCI

Convoquem els veïns i veïnes que puguin estar interessats a formar un grup per impulsar una publicació municipal sobre la Guerra Civil i la postguerra a Vidreres, que reculli la memòria històrica dels dos bàndols, reconegui els fets i aconseguixi que tots els nostres morts descansin junts en pau. La primera reunió serà el 5 de maig, a les 20:00 hores, a la sala d'actes de la casa de la vila.

Medi Rural

S'han arranjat les parts en més mal estat dels camins de Caulès, la Goba, Can Bernadí, a Ca el Senyor Ramon, Camí vell de Tordera, de Mas Flassià a Sils, baixada la Torre a Can Met.

S'està treballant en la senyalització de les entrades del casc urbà als camins (17 en total), que mostrarà un croquis del camí i les cases a les quals arriben.

HABITATGE

Construcció d'habitatges econòmics per als joves

S'ha signat el conveni amb la Generalitat per a la construcció de 34 habitatges per facilitar l'emancipació de joves amb lloguers econòmics per un termini màxim de 5 anys. La parcel·la que cedeix l'Ajuntament és la que va de l'escorxador al Rec Clar. Vitarris ha demanat preservar com a patrimoni el que té de modernista l'escorxador. Com que el conveni ho permet es procurarà que el projecte d'obra es redacti amb la participació d'aquest criteri.

Habitatges de protecció oficial

La Generalitat ha decidit incloure un sector de darrere l'ATO (SUS 6) en una "Àrea Residencial Estratègica", per a la qual es posarà sòl a disposició, l'any vinent, per a la construcció d'uns 430 habitatges, dels quals almenys la meitat seran de protecció oficial. Això no vol dir que es construeixi tot de cop. En un Pla local d'habitatge, que s'ha de contractar tan aviat com es pugui, s'haurà de quantificar les necessitats d'habi-

tatge i definir a qui s'ha d'atorgar l'habitatge (qui en té més necessitat). Per exemple, joves del poble que han trobat millors oportunitats a Girona o Barcelona, però que amb una bona oportunitat d'habitatge retornarien. En qualsevol cas, s'evitaran "guetos", creixements desmesurats o sense equipaments. Per altra part, abans de l'estiu, la Generalitat organitzarà un Registre de Sol·licitants d'Habitatge, en el qual hi participarà l'Ajuntament, per anar recollint demandes.

URBANISME

Pla d'adequació d'Aiguaviva

S'ha signat un conveni amb la Generalitat de Catalunya per fer un pla d'adequació d'Aiguaviva, amb un projecte que posi al dia i legalitzi tots els serveis urbans i equipaments que necessita la urbanització per ser un "barri" normal. La Generalitat pagarà a l'oficina tècnica que ha de redactar aquest projecte i el procés participatiu que ha d'acompanyar la redacció.

Parc d'Activitats

El director general d'Actuacions Estratègiques de Política Territorial va venir a explicar la possibilitat dels "polígons discontinus" com una forma de desencallar el Parc d'Activitats, de manera que pogués ser un projecte acceptable per a tot el poble. Es tracta que el sòl inundable i pla del Parc d'Activitats rebi les zones verdes i de cessió d'altres polígons –del nostre o d'altres municipis– i que les naus previstes en aquest Parc vagin en el lloc de les zones lliures dels altres polígons. Seria com fer de diversos polígons un únic gran polígon, però discontinu sobre el territori. Els alcaldes de Maçanet i Sils van dir que ja tenen nous polígons industrials, d'unes 20 Ha cadascú, amb els plans parcials avançats. Cap de les parts va mostrar interès per aquest canvi. Per altra part, però, es va anunciar que el Departament està considerant fer un Pla Director Urbanístic de la Plana de la Selva, el 2009. Aquest Pla té la possibilitat de regular futurs polígons des d'una visió no localista, però, en principi, no es preveu la intenció de modificar el que ja han aprovat els PGOU vigents.

Rotonda de Mas Flassià

Hi ha un acord entre els dos promotors, a banda i banda de la carretera de Lloret, per fer la rotonda de Mas Flassià, d'acord amb el criteri de Carreteres,

que vol que sigui una rotonda completa i a càrrec dels promotors. L'Ajuntament es farà càrrec de l'enjardinament central, en el qual només falta concretar el calendari. S'està estudiant si seria viable fer-hi una entrada més directa a Mas Flassià, que pugui suplir el perillós gir a l'esquerra de l'entrada des de la C-63.

Tractor rotonda del CAP

Se segueix buscant un tractor per a la rotonda del CAP que pugui agradar a tothom. Es tractaria d'un tractor dels anys 20, amb roda metàl·lica, per menys de 5.000 euros. Si és possible, no s'acabarà l'obra sense aquest requisit.

Arquitecte municipal

S'han presentat dos candidats i dues candidates al concurs per contractar un/a arquitecte municipal.

MEDI AMBIENT

Ambientalització de les festes i trituració de brossa vegetal

El Consell Comarcal ens gestiona, amb càrrec una subvenció, l'ambientalització de les festes (anàlisi d'impacte ambiental de la festa, sobretot residus, monitoratge, fulletons, punts de recollida mòbils i vaixel·la compostable). El Consell Comarcal també ens presenta un projecte de trituració de brossa vegetal (planta de transferència), junt a la deixalleria, en substitució del clausurat abocador vegetal.

Mapa acústic

El Mapa acústic té ara en estudi l'única al·legació contrària que es va presentar durant l'exposició al públic, que és la de Llet Vidreres, en el sentit de demanar menys sensibilitat acústica al voltant de la seva fàbrica. Per altra part, està en execució el trasllat de la depuració biològica de les aigües residuals de la fàbrica a la depuradora de Sils, per a la qual cosa l'empresa ha pagat una part de l'ampliació (conveni de 2003). Amb tot això intentarem atendre les peticions dels veïns (de menys soroll i menys pudor de la fàbrica) que es van presentar a primers d'any.

Recollida de cartró

Està en marxa una campanya per reactivar la recollida de cartró als establiments del poble, que coordinen els

Vigilants i Ruz SL. En aquest sentit, es va convocar una reunió explicativa el 14 d'abril a l'Ajuntament.

Pla de prevenció d'incendis

S'ha contractat el pla de prevenció d'incendis del municipi. Aquest Pla inclourà, alhora, la delimitació de franges de protecció de nuclis urbans i la gestió forestal que cal mantenir a les zones verdes boscoses d'Aiguaviva.

Treballs forestals zones verdes d'Aiguaviva

Estan acabant-se els treballs forestals de les zones verdes d'Aiguaviva. La intervenció comporta la neteja d'andròmines abandonades dins el bosc i la plantació (tardor) de plançons per ajudar a regenerar la sorra i zones malmeses per l'excessiva "neteja" del 1999. A més, la memòria de les feines quedarà com a model d'intervenció en aquest espai, que s'incorporarà al Pla de Prevenció d'Incendis municipal. Acabarem repassant la franja de 25 m de baixa combustió entorn la urbanització.

Pla de zones verdes

S'ha rebut el Pla de zones verdes de la vila amb implantació de la xerojardineria (jardineria mediterrània amb el mínim consum d'aigua). De moment, s'ha creat la plaça de cap de jardineria, per tenir una persona capaç de controlar que la jardineria practicada segueixi una línia coherent, volguda, i general, alhora que treballi al carrer, junt a les empreses que aquesta mateixa persona contracti per ajudar-lo. Esperem així que, sense incrementar els costos, es pugui augmentar la qualitat de l'actual jardineria. Alhora, aquest Pla dona els criteris normatius per al disseny de jardins que facin els promotors urbanístics i projectes de carrers.

Trasllat dels salzes

En aplicació del Pla de zones verdes, el Taller Ocupacional del Consell Comarcal ha traslladat els salzes petits que hi havia al carrer Vidal i Barraquer i a la rotonda de l'IES al parc del Salzes, on esperem que puguin sobreviure a la sequera i no facin mal als vials. Lamentem no haver informat el veïnat abans d'iniciar l'obra.

Connexions en el desdoblament de la N-II

El mateix Ple va ratificar la petició al projecte de desdoblament de la N-II de què aprofiti les obres per deixar connexions per a trànsit no motoritzat, tant com per al

motoritzat, que enllacin Vidreres amb Maçanet i amb Sils (a Can Castells i a Mobles Butiñà, respectivament).

Antenes telefonia mòbil

La Generalitat instal·larà al poble una sonda de control continu i públic de les antenes de telefonia mòbil. Recomana fer un pla especial d'ordenació de les radiocomunicacions a càrrec de les operadores que demanin llicència per instal·lar antenes, de manera que aquestes quedin concentrades en pocs llocs i en els millors emplaçaments possibles. En aquest sentit, s'està en vies de negociació d'un conveni amb Localret.

Programa d'educació ambiental

S'ha encarregat un programa d'educació ambiental de descoberta i estudi del medi ambient del municipi per a oferir-lo a les escoles i l'IES. D'aquesta manera, cada nen/a farà quatre tallers gratuïts de tres dies. El 50% del cost el pagarà l'ajuntament i l'altra meitat la Diputació de Girona.

Si el Consell Escolar Municipal ho aprova, el programa es posarà en marxa el proper curs 2008-2009.

Estalvi energètic

S'ha encarregat a un enginyer un programa d'estalvi energètic a l'enllumenat, amb el qual es pugui accedir a subvencions per estalvi i contra la contaminació lumínica. També es farà un conveni de pràctiques a un estudiant de la UdG per a un programa similar per a l'estalvi en els equipaments municipals (ecoauditories).

Reducció de sorolls de Salzes

Se segueix el camí de consens traçat amb els veïns dels Salzes per tal que Puratos prengui les mesures correctores dels sorolls que genera la fàbrica sobre el barri.

Trasllat planta asfàltica

El darrer Ple va acordar el trasllat de la planta asfàltica, que està aturada per l'informe contrari de l'ACA pel fet d'estar en zona inundable. Abans s'havia aturat l'activitat de nit pels sorolls molestos. Ara s'està treballant per trobar un lloc autoritzable al costat de la N-II, de manera que, almenys, aquesta obra es faci en un nou emplaçament.

COMUNICACIONS

CENS DE POBLACIÓ

Del 16 de desembre del 2007 al 15 de març de 2008

La població de Vidreres ha augmentat en 88 habitants. Ha passat dels 7.491 del mes de desembre de 2007 als 7.579 del mes de març de 2008. D'aquests, 3.979 són homes i 3.600 són dones.

Font: Padró Municipal d'Habitants

Si bé és cert que sempre hi ha problemes i situacions difícils de resoldre, des del nostre grup s'està treballant per aportar solucions destinades a preparar el poble per afrontar un futur amb garanties.

El nostre objectiu, i amb el qual estem treballant des del primer dia que vam encetar aquest mandat, és que aquestes solucions s'estructurin a partir de la coherència, el compromís i el diàleg transparent i responsable obert a tothom que en vulgui ser partícip, perquè ningú no se senti exclòs ni pugui recriminar res de forma gratuïta. Perquè veiem que és el que la majoria de gent del poble vol i perquè veiem que la gent està cansada de partidismes, oportunismes i conductes basades en la demagògia que l'únic que fan es frenar el benestar del poble.

Caldria, doncs, que els polítics de tots els àmbits féssim l'esforç d'entendre i reflexionar sobre aquest missatge, ja que és l'única manera que tenim perquè la ciutadania torni a recobrar la confiança amb la democràcia i allunyar d'una vegada la imatge, a vegades tan propera, del polític altiu, faltat d'humilitat i de consciència que s'oblida que està on està gràcies al poble, a qui obligatòriament ha de servir i que tristament hem vist identificat amb personatges afalagadors, buits de contingut i sense cap mena de compromís ni ètica.

Malgrat totes aquestes bones intencions el dia a dia ens demostra que no tothom està disposat a remar en la mateixa direcció i que hi ha gent que es val del do de l'oportunisme, l'astúcia, la demagògia i la crítica mal intencionada per poder destacar.

Aquests personatges són gent que gaudeixen amb la crítica, però no de forma oberta i constructiva; que procuren semblar desànim i descrèdit de forma sibil·lina i hipòcrita. Però curiosament malgrat no posicionar-se obertament, ho saben tot. Que passarà això o allò i que s'hauria de fer d'una altra manera, que els que encapçalen un projecte només busquen els seus interessos... Defugir de qualsevol responsabilitat i llençar la pedra i amagar la mà és la seva forma d'actuar. Per

sort no hem de desacreditar aquests personatges, ja que la seva manca de compromís i valentia els delata. Actituds com aquestes no fan progressar el món ni fan millorar la societat.

Sortosament, també hem pogut veure que hi ha persones que amb humilitat i senzillesa demostren un gran amor pel seu poble i per la feina que fan, amb capacitat de sacrifici i esforç per complir amb les responsabilitats més enllà del que els és exigible.

Aquestes persones haurien de ser exemples a seguir per tothom i amb les quals la societat actual s'hauria d'emmirallar i recolzar per poder millorar com a persones humanes i com a col·lectiu.

Afortunadament aquestes dues actituds davant la vida, tard o d'hora, surten a la llum i el temps posa a tothom al lloc que li pertoca. I per sort podem constatar que són les persones i les seves actuacions concretes que ens acosten o ens separen unes de les altres. La imatge o idea que cadascú obté d'aquests contactes és determinant en la valoració i consideració que cadascú manifestarà respecte l'altre.

Si traslладem aquesta comparativa al marc de la política, aquestes dues actituds es poden veure reflectides en dues classes de polítics. Per una banda, aquella persona responsable, coherent, propera i humil. Per altra, aquella persona altiva allunyada de la realitat que utilitza la mentida, la demagògia, la crispació i la desinformació com a arma per aconseguir els seus objectius.

En política no sempre el fi justifica els mitjans i tot polític ha de ser conscient que el que compta no són les aparences i la literalitat del que es diu, sinó el que es fa, i la credibilitat de tot bon polític es guanya amb el que s'ha fet en relació amb el que s'ha dit; perquè el poder no es pot entendre com la conquesta d'un actiu en benefici propi, sinó com una eina al servei de la societat.

Quan tothom estigui disposat a sumar, Vidreres guanyarà.

La feina dels polítics a l'Ajuntament

JORDI CAMPS-GENT DEL POBLE, REGIDOR DE L'AJUNTAMENT DE VIDRERES

*"No et preguntis què pot fer el teu país per tu,
pregunta't què pots fer tu pel teu país".*

John F. Kennedy

Els polítics tenen mala fama, en part tenen raó els que ho pensen, però no s'han de posar a tots al mateix cove. Hi ha polítics que ho són de veritat i el seu interès és fer el millor pel poble, en canvi, n'hi ha d'altres que només els importen els seus interessos personals, aquests els podríem catalogar com a mediocres.

Aquests polítics mediocres es volen dedicar a la política i així poder deixar de banda la seva professió o feina i enganxar-se al carro d'un sou o un càrrec, que per al cas és el mateix, poca feina i molt bones paraules, però res més. Malauradament, d'aquests n'hi ha massa i això provoca que la gent perdi la fe en la política i consideri que tots són iguals. També hi ha un tipus de polític que només serveix per fer oposició, perquè quan són al govern no fan res pel bé del poble, aquests són uns *encantadors de serps*, diuen molt i no fan res. Altres hi són pel seus "egos" personals, sentiments, vanitats, però es un tipus de polític que si és bo com a persona o professional no és pas dolent que hi siguin als ajuntaments, o als càrrecs, ara bé, si és un mediocre, llavors el drama està servit. No hi ha res pitjor que una vanitat mal entesa.

Estareu d'acord en què la feina dels polítics, tant si estan al govern com a l'oposició, és fer que un poble tiri endavant.

L'equip de govern té la funció de gestionar, innovar, escoltar la gent i prendre les decisions més adequades a cada moment, en funció de les circumstàncies. En el cas d'una decisió equivocada, i que només ells són

els responsables, han d'acceptar la seva mala gestió, i no donar les culpes als altres, perquè quan les coses van bé hi ha molts pares, però quan van malament tot és orfe.

L'oposició ha de ser crítica amb els que gestionen, quan les decisions preses són perjudicials per al poble i la seva gent, però no han de posar pals a les rodes sistemàticament quan els que manen han pres una decisió correcta. Per tant, oposició no significa dir no a tot, però tampoc no significa ser xai de pessebre.

Els polítics tenen coses bones i no tan bones, però n'hi ha que en tenen més de no tan bones que de bones, aquests són un perill. Si són els que manen poden ser capaços de fer barbaritats i moltes vegades sense veure-ho, perquè la seva visió no arriba més enllà del seu nas, per tant, no poden fer tirar el poble endavant. En el cas de no manar, el mal no és el mateix, perquè no tenen el poder a les mans, però que poden ser capaços de fer el que sigui per poder aconseguir-lo bloquejant moltes vegades bones iniciatives.

S'hauria de tenir en compte aquelles persones que intenten transmetre al seu ajuntament una part de la saviesa que han acumulat amb anys i que volen aportar una part del seu temps i dels seus coneixements. Aquests, moltes vegades es troben envoltats de mediocritats que no deixen treballar, insults, pals a les rodes..., i que això provoca que acabin abandonant el carro a la primera que poden, i és una llàstima perquè la seva aportació podria ser molt valuosa. Quants empresaris han estat a l'Ajuntament? Pocs. Seria bo que la classe empresarial de Vidreres s'impliqués molt més en el seu Ajuntament, pensant amb termes de futur.

Fets i paraules

GRUP MUNICIPAL D'ERC

La intenció del nostre grup era presentar un altre article en aquest número del *Rec Clar*, però a conseqüència dels fets del darrer ple ens hem vist en la necessitat de presentar-ne un altre per denunciar públicament l'absència de salut democràtica de l'actual equip de govern de l'Ajuntament de Vidreres.

El que per a alguns sectors vidrerencs aquesta afirmació pugui suposar una sorpresa, per al nostre grup, el que va succeir en el darrer ple, no és res més que la confirmació d'allò que ja pensàvem durant la campanya electoral, en què els arguments en contra nostra no varen ser mai dirigits contra les idees, sinó a desacreditar les persones de la candidatura. De fet, va ser durant la negociació dels pactes quan es va confirmar aquest fet, ja que el Sr. Pruneda –per encàrrec del PSC– va exigir a ERC el cap del nostre número 1 a canvi d'entrar a governar. També és necessari recordar el que va passar amb el breu pacte amb CiU. Resumint. Agafa l'Alcaldia i corre!

Com dèiem a l'inici d'aquest escrit, és en el darrer ple que aquesta manca de salut democràtica es fa palesa. Expressions de l'alcaldesa responnent a una pregunta de l'oposició dient: "Sí, ho he fet... i què passa?", ens recorden massa un passat on encara es feien les coses perquè... sí.

En un estat de dret s'ha de tenir un criteri i uns arguments que s'han d'explicar –agradin o no– als veïns. També es fan evidents aquests tics quan un regidor socialista, amb el silenci còmplice dels altres companys de govern i de l'alcaldesa, qualifica l'òrgan de participació democràtica més important que representa el Ple Municipal de... pallassada.

Parlant del ple, també cal denunciar el seu funcionament totalment partidista. Tots els regidors de l'equip de govern parlen, ho fan quan volen, el temps que volen i sense demanar permís a l'alcaldesa. Això sí, quan prenen la paraula els grups de l'oposició ho han de fer el seu portaveu corresponent i se li exigeix brevetat en la exposició. Per acabar aquest seguit de despropòsits, hem de dir que quan els veïns al final

del ple fan ús del seu dret a la paraula, no només no se'ls escolta, sinó que són renyats per mantenir un to irrespectuós!

Tractament a part es mereix el punt exclòs en l'ordre del dia. Parlem de la moció que els dos grups majoritaris de l'oposició vàrem presentar per demanar la cancel·lació temporal durant un any dels permisos de la zona industrial. Ja que si es fa tal com està previst i s'apuja el nivell de la zona industrial més de 3 metres, pel fet de ser zona inundable, l'aigua passarà –al nostre entendre– a la zona on hi tenim el camp de futbol, el col·legi Salvador Espriu i l'institut i on també s'hi vol construir la nova llar d'infants, traslladant així les inundacions a aquest sector. És per aquest motiu, i no per cap altre, que presentàvem aquesta moció. Estàvem fermament convençuts de tenir el suport del grup d'Iniciativa en aquest punt, ja que durant la campanya electoral varen ser els fermes defensors del pla de Vidreres, però no va ser així, i al final no es va poder debatre la proposta en el ple per la negativa de l'equip de govern i especialment de l'alcaldesa a incloure aquest punt en l'ordre del dia, esgrimint una raó més propera a l'abús de poder que no pas a la legalitat i contra la qual presentarem recurs.

Després de tots aquests "arguments" ja sabem perquè no volen un ple cada mes com era un saludable costum en la legislatura anterior –no fos cas que els vidrerencs se n'assabentessin del muntatge d'una planta d'asfalt sense permisos a molts pocs metres dels pous de captació d'aigua potable del municipi– en aquella legislatura, també era costum que en el *Rec Clar* tots els grups polítics tinguessin les pàgines que els hi calgués per expressar-se... Això ens recorda que actualment només en tenim una i que ens estem allargant. Hem d'acabar. Ens queda molt per dir, però no podem fer-ho, ja que la limitació per donar informació és vigent. Visca la participació, la transparència i el diàleg!, això deien en el seu programa electoral els grups polítics de l'equip de govern... o no?, aquí teniu els fets i les paraules.

El problema de la política

ENERGIJA per VIDRERES

ENERGIJA X VIDRERES

La política no funciona. Això és una evidència que les dades de participació en cada consulta electoral demostren. I per què no funciona? Volem exposar una anàlisi de les causes des de la nostra manera d'entendre la política.

1 (...i 2, i 3, i 4...). És a dir, només n'hi ha una de causa: la política és partidista. Certament, una obvietat com aquesta resulta en el fons el greu problema de la política a tots nivells del nostre país: a Catalunya, a l'Estat espanyol, i a Vidreres per descomptat.

La democràcia ha permès, sortosament, que totes les idees puguin ser pensades, expressades i representades per partits polítics, i amb el suport dels ciutadans, tan diversos com els mateixos partits polítics. A més, es donaria per suposat que totes aquestes idees han de defensar els interessos del territori que representa cada partit polític i dels seus ciutadans. De fet, no neguem que cada partit defensa una manera de beneficiar els seus ciutadans, però ho fan "a la seva manera", sense escoltar-se els ciutadans i partits que no comparteixen la mateixa forma de defensar-nos. És per això que diem que "la política no funciona", i és llavors quan s'evidencia el problema: el partidisme.

Quan parlem de partidisme com a problema, volem dir "simplement" que els partits polítics no defensen els seus ciutadans, sinó que defensen principalment l'ideal del seu partit polític. A més, defensar l'ideal del seu partit polític significa aplicar estratègies que representin un augment del número de vots per a les següents eleccions pel mateix partit, i una davallada en els partits rivals. Dit d'una altra manera: tot s'hi val per guanyar vots per a mi, i restar-ne als altres. Al cap i a la fi el que compta és governar i que els altres no ho facin. I les estratègies? Desqualificacions, mentides, insults, pors, mocions,...

I com cal que sigui la política, doncs? Al nostre entendre ha de ser un diàleg continu, un diàleg obert i sincer entre els partits polítics que representen la seva part de la societat, amb transparència i amb flexibilitat dels polítics. Sembla molt senzill, però el passat i el present ens demostren que això gairebé mai no ha tingut lloc.

Després d'una fase de transició del franquisme a la democràcia exemplar, en la qual els polítics van fer una pinya per tirar un país endavant, tota aquesta intenció s'ha anat frenant progressivament, i cada cop els partits són més partidistes.

Per què, per exemple, no hi ha diàlegs de país que solucionin unitàriament el que cal per tal que Catalunya defensi en front

comú el que necessita per a ser un gran país? No. És millor que cada partit faci la guerra pel seu compte, abans que unir-se i fer més força... I per què no hi ha diàlegs de país per saber com cal solucionar els problemes de l'aigua? O de l'habitatge? O de sanitat? O d'infraestructures? O d'educació? O de peatges?... Perquè no, no i no! Al seu entendre, és millor que cada vegada que hi ha un canvi de govern, es facin els canvis pertinents per imposar un nou model de cada gran tema (el seu model), abans que respectar o consensuar-lo definitivament pel bé dels ciutadans. A més, quan un partit resulta "perdedor", el rol que s'esmerça a fer és el de posar el màxim de pals a les rodes del partit guanyador. Resulta increïble pensar que els partits no s'adonin del problema, i que després d'unes eleccions amb baixa participació tots diguin: "hem d'estudiar-ho i trobar-hi solucions". Però que res canviï... Els ciutadans se'n van adonant, però els partits polítics no.

A Vidreres també ha passat el mateix. Una transició ben feta, i posteriorment unes legislatures d'"anar fent i desfent", i per descomptat també desqualificacions, pals a les rodes, prepotències, ... en definitiva i novament: partidisme, i no pas el que necessiten els vidrerencs, que són consensos, acords i una direcció unitària que aporti el progrés més escaient per als ciutadans.

Tots els partits sabem el que cal al poble: un acord segons les necessitats per un Pla General, una llar d'infants que reculli les obligacions dels pares que treballen, una nova escola, un geriàtric, una normativa d'entitats, unes infraestructures adequades a tota l'activitat que actualment hi ha al poble, solucions per a l'aigua, ... I si tots ho sabem, per què no es treballa unitàriament per tal que tots en sortim beneficiats? I per sortir-ne tots beneficiats, és tan "senzill" com sortir dels tòpics de cada partit i no ser partidista, dialogar entre tothom i no tenir la intencionada voluntat de destruir tot el que diu el rival.

Malauradament, el problema del partidisme, doncs, és la principal causa per tal que el nostre poble (i molts altres), el nostre país i, fins i tot, el món, no avanci segons el desig dels seus ciutadans i segons el ritme que l'evolució humana ens permet. I mentre els partits polítics s'enroquen en el seu partidisme egoista, els ciutadans no tenen altra opció que expressar el seu malestar tot desqualificant el poder dels que es guanyen la vida fent de polítics, i abstenint-se del vot...

Reflexions després d'un ple a Vidreres

GLÒRIA SELIS I MASNOU (CAP DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ. VIDRERES)

El passat 25 de març va tenir lloc a Vidreres un ple municipal. Atesa la rellevància d'alguns dels punts que s'hi tractaven, tot apuntava que la sessió hauria de ser especialment tensa, però ni la persona més pessimista podia pensar que acabaria com va acabar.

La Sala d'Actes Municipals, un espai per al diàleg, l'intercanvi d'opinions i l'acord per arribar a solucions que permetin avançar vers l'objectiu comú, va esdevenir l'escenari d'un espectacle de la pitjor categoria.

Els ciutadans i les ciutadanes, com a membres d'un municipi, tenen dret a què els ajuntaments que ells legitimen els atenguin i responguin a les seves inquietuds d'una manera correcta i que demostrin que els seus governants i els representants polítics s'interessen per la seva situació, encara que aquesta forma d'atenció no es correspongui amb les seves preferències individuals o que la resposta que rebim no sigui la que els agradaria.

Els vidrerencs i les vidrerencs assisteixen als plens municipals pensant que allí els problemes i les matèries que afecten al municipi i, per tant, també a les persones que hi viuen, són tractats amb el respecte que es mereixen i que, a més, tenen dret a fer-hi aportacions, si escau.

Ha costat molt arribar a aconseguir la participació en els òrgans de govern i és molt difícil encara aconseguir mobilitzar les persones per prendre part activa en els projectes del grup.

Espectacles com el del dimarts 25 de març, on representants dels grups polítics amb presència a l'Ajuntament varen fer retrets i adreçar insults a persones del poble, no tenen res a veure amb les propostes que es feien en els programes municipals que prometien un govern que estimulés la participació ciutadana. Ben al contrari.

És per això que el grup de CiU a l'Ajuntament ens vàrem mantenir en silenci. No creiem que afegir crits a la crispació aportin solucions als problemes reals. No creiem que cridant la gent s'entengui.

I, sobretot, no creiem que nosaltres tinguem dret a malmetre l'esforç que altres abans que nosaltres varen fer per aconseguir el dret a expressar opinions i a participar en la vida pública. Els representants polítics als ajuntaments, com a membres del govern o de l'oposició, no tenim dret a aprofitar els espais per al diàleg i per a la participació ciutadana per desacreditar, insultar i fer perdre la il·lusió a les persones que han disposat la seva confiança en nosaltres.

Grup Vitraris: Cultura i Tradició

GRUP VITRARIS

Com molts de vosaltres ja sabeu, la nostra entitat està estructurada en diferents seccions que s'encarreguen d'organitzar les diverses activitats.

Activitats realitzades

Durant aquest primer trimestre, la secció de l'Ateneu ha programat la conferència d'Albert Rossich (doctor en filologia catalana) que ha tractat sobre la poesia popular del rector de Vallfogona. També ha organitzat una vetllada sobre l'obra del poeta Joan Vinyoli, a càrrec d'Anna Maluquer (recitadora) i Pep Solà (especialista en l'obra de Vinyoli) a la qual hi assistí el reconegut poeta Pere Jaume, i ha ofert una apassionant xerrada sobre l'evolució del castell de Montsoriu, a càrrec d'en Quim Mateu (president de l'Associació dels Amics del Castell de Montsoriu).

Pel que fa a la secció del Cine Fòrum, i dins del cicle de directors europeus, s'han projectat les pel·lícules següents: *Tierra de abundancia*, del director Wim Wenders; *El marido de la peluquera*, de Patrice Leconte; i *Aguirre, la cólera de Dios*, de Werner Herzog.

La secció del Cafè Filosòfic ha seguit fent les trobades dels mesos de gener i febrer, però, malauradament, no es va poder realitzar la del mes de març.

Dins la secció d'activitats lúdiques i culturals, i molt vinculada a la xerrada que ens va oferir en Quim Mateu, es va programar una sortida al castell de Montsoriu que va tenir un gran èxit de participació. Els assistents van veure "in situ" l'evolució històrica d'aquest castell i van gaudir de les explicacions que va oferir-nos en Quim Mateu.

El diumenge, 30 de març, en Quim Mateu explicà "in situ" l'evolució del castell de Montsoriu.

El diumenge, 6 d'abril, es va recuperar la tradicional pujada a Caulès, organitzada conjuntament per l'Sporting Caulès, per Salvem el Pla i pel Grup Vitraris.

A l'ermita de Caulès, una de les activitats que va tenir més èxit fou la tradicional estirada de corda.

Finalment, i a la secció de costums i tradicions, la nostra entitat va posar-se en contacte amb l'associació Salvem el Pla i amb l'entitat esportiva Sporting Caulès, per tal que, conjuntament, recuperéssim una tradició ben popular al nostre poble: la pujada a Caulès. L'afluència i l'entusiasme dels vidrerencs en aquesta darrera activitat fou molt positiva i això, sens dubte, ens encoratja per tornar-la a coorganitzar l'any vinent.

Durant aquest segon trimestre també trobareu una àmplia i variada oferta lúdica i cultural. Si voleu que us fem arribar les nostres propostes o, si us voleu fer socis de la nostra entitat, només cal que ens envieu un missatge a grupvitraris@telefonica.net, o que ens truqueu al telèfon 972 850 609. Més Vitraris, més Vidreres.

Kedougou (Senegal)

Projecte Solidari i Participatiu de Cooperació per al Desenvolupament

MONTSE CIURANA (GRUP INTERCULTURAL JAMIA KAFO)

He passat un parell de mesos a Vidreres, rodejada i confortada per la meua família i amics, i torno cap al Senegal, amb els ànims de seguir treballant en la finalització de la segona fase del "Projecte Solidari i Participatiu de Cooperació per al Desenvolupament a Kedougou (Senegal)" que promou el Grup Intercultural Jamia Kafo.

Després de reposar el cap de setmana a Dakar, he començat a treballar en la compra de llibres per a la Biblioteca Municipal de Kedougou. Enmig del bullici de la ciutat, el trànsit descontrolat, un riu de gent anant amunt i avall i una calor suportable, he pogut seleccionar uns cinc-cents llibres que crec que són cabdals per a la biblioteca que hi ha engegada a Kedougou. He comprat, sobretot, manuals escolars, és a dir, com que no existeixen els llibres de text, compro resums anuals de les matèries escolars, aglutinades per cursos, amb exercicis i lectures interessants per a l'alumnat i també novel·les de lectura obligatòria per als estudiants de la

ciutat. L'aportació econòmica de l'Estirada de Corda Solidària a Girona (Girona té Corda), organitzada per Nadark Esdeveniments amb la participació del Grup Intercultural Jamia Kafo, la destino íntegrament a comprar llibres.

He fet un parell de trucades que m'asseguren que a Kedougou la calor és infernal, i les notícies optimistes que he tingut sobre el funcionament de la biblioteca a Kedougou m'han encoratjat especialment: es necessiten més manuals i llibres generals. Malgrat tot, la tria de llibres no ha estat fàcil, he voltat i consultat tres llibreries de Dakar i hi he dedicat força temps, l'indis-

pensable per fer un bon treball. Finalment, amb les sis caixes plenes de llibres i els ànims ben fermes, em poso en ruta cap a Kedougou.

La sortida de Dakar era prevista per a les quatre de la matinada, però acabant d'ultimar detalls he acabat sortint a un quart de sis del matí. L'objectiu és fer els 750 quilòmetres que ens separen de Kedougou en una sola tirada, i parar-nos només el temps indispensable. Els primers quilòmetres són fàcils de digerir, la carretera està en bon estat fins a Kaolack, però a partir d'aquesta ciutat i fins a Tambacounda, uns quatre-cents quilòmetres, la carretera és un suplici continu, està

En Mamadou, amb alguns dels nous llibres arribats a la Biblioteca Municipal.

completament deteriorada i la velocitat màxima que assoleixo són els 50 km/h. Hem trobat obres pel camí, ja estàvem informats per la televisió senegalesa (RTS) que el govern s'ha començat a activar per arreglar la carretera. És per això que en alguns trams hi ha una pista de terra oberta per les màquines, terreny guanyat a la sabana, que fa molt perillosa la conducció: hi ha un núvol de pols que ho envaeix tot, aixecat pels camions que circulen a una velocitat vertiginosa i per les màquines que treballen remouent el vell asfalt a un metre de la nova pista. La sequera ha cansat la terra, fa mesos que no plou, i la pols ens acompanyarà des de Kaolack fins a Tambacounda, on arribem a dos quarts de cinc de la tarda. Parem per comprar aigua i revisar el cotxe, portem uns cent quilòmetres que noto que el cotxe no frena. Arreglar la fuga de líquid de frens ens ha fet perdre força temps i, com altres vegades durant els catorze mesos que vam passar a Senegal, travessarem el Parc Nacional de Niokolo Koba de fosc i arribarem a Kedougou entrada la nit. La carretera és bona, però queden encara 235 quilòmetres.

Una parada de mangos, taronges i cacauets al mercat de Kedougou.

La primera impressió de Kedougou ha estat la calor. És asfixiant, pesada i cansa el cos i l'esperit. Res a veure amb la xafogor de Dakar, aquí el clima és sec, dens, i la pols es fica per tots els racons. Estem a 45 graus durant el dia i a 30 graus ja entrada la nit. Efectivament, la Biblioteca funciona de meravella, hi ha 147 persones abonades al servei de préstec i a vegades em dona la sensació que en Mamadou, el bibliotecari, està una mica desbordat pel ritme de treball. Li agraden els llibres i la seva feina, tot i que la lluita contra la pols a sobre les taules, cadires i prestatgeries encara no l'ha guanyada. Li proposo treballar

El cabdal d'aigua del riu que passa per Kedougou ha disminuït considerablement, ja que ens trobem en plena estació seca.

conjuntament en la catalogació de llibres nous que portem des de Dakar. Accepta encantat i em presenta una llista d'obres molt sol·licitades pels alumnes i professors, així com un llibre de registre de suggeriments dels lectors i altre material complementari que ha dissenyat juntament amb l'Ajuntament i el cyber amb el qual compartim espai al Centre Comunitari de Kedougou. Francament, hem estat de sort, dins les sis caixes de llibres que portem hi ha la major part dels llibres que ens demana.

La meua feina i la de l'Ibu consistirà a registrar, catalogar i posar els teixells als llibres nous. Abans, però, he passat a treballar amb en Mamadou a la biblioteca, té ganes d'explicar-me tots els ets i uts del que ha passat durant el parell de mesos que he estat de vacances a Vidreres; i m'insisteix, sobretot, en què no hi ha aigua al lavabo que vam rehabilitar per als usuaris de la biblioteca, fet que he de parlar amb l'alcalde.

He visitat la construcció de les dues aules a l'escola Maternelle de Kedougou. Malgrat tots els esforços destinats, les obres han estat completament parades, no és aquest el compromís al qual vam arribar amb el paleta abans de marxar de Kedougou. Cal posar-se en marxa perquè abans de l'època de pluges cal que les aules estiguin construïdes; encara no hi posarem

A casa del ferrer, les bigues petites per aguantar el sostre de zinc.

alumnes perquè segons l'IDEN (la Inspecció d'Educació) cal que serveixin de magatzem per al mobiliari que tenim guardat per a les aules que resten de construir i que no es pot quedar a "sol i serena" durant les pluges que vindran a finals del mes d'abril. Durant aquest parell de mesos una plaga de corcs s'ha instal·lat sobre els pupitres, en Sumare m'explica que la van poder aturar a temps. Ja he parlat amb el fuster perquè arregli els desperfectes, només faltaria que ara els animalons ens fessin una mala passada i es perdés el mobiliari vingut des de Dakar!

Hi ha ciment a la ciutat a preus astronòmics, que caldrà fer mans i mànigues amb el paleta i els seus obrers. He comprat totes les bigues necessàries, no fos cas que després no n'hi haguessin i ens trobem com en mesos anteriors: les obres parades per manca de material. Supervisarem tot el procés de construcció i anirem comprant el ciment per etapes, sabem que de moment no en manca a Kedougou. En aquests moments, les bigues ja estan soldades per posar-les al teulat, després comprarem les planxes de zinc. Ja tenim encarregades les portes i les finestres metàl·liques, regatejant hem aconseguit un bon preu, i les estant construïnt com tot: manualment, amb paciència les tindrem d'aquí un parell de setmanes. Durant uns dies no hi ha hagut pa a Kedougou, la farina escassejava. Tampoc no hem trobat benzina ni gas butà durant una setmana, per falta de subministrament des de Dakar. L'aigua domèstica no arriba a les cases, fet que ens obliga a comptar amb la solidaritat dels veïns, que ens deixen omplir

"Adaptada a la vida de Kedougou, desitjo com tothom que arribi la pluja, que ens fastiguejarà una mica el treball però ens calmarà la calor"

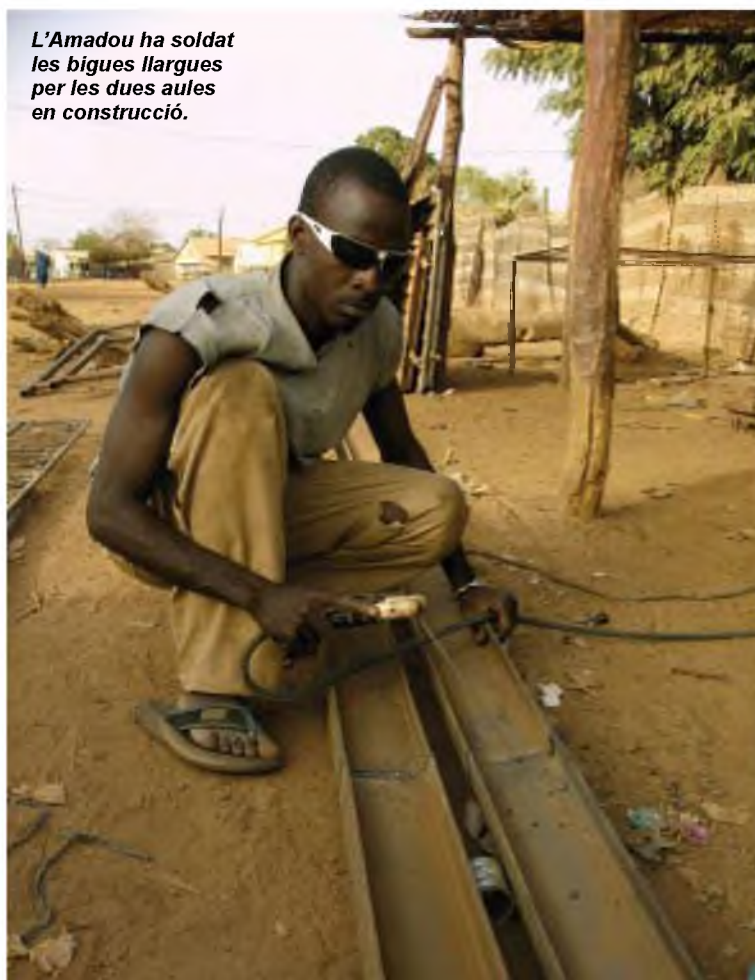
garrafes i bidons d'aigua dels seus pous. Dins l'ambient es palpa la necessitat que comenci a ploure, fa més de nou mesos que no cau ni una gota i les famílies estan ansioses per començar a treballar la terra,

omplir els graners i vendre al mercat.

Malgrat tot, hi ha mangos, les dones els venen per pocs francs, així com plàtans i altres fruites exòtiques als meus ulls. També trobo tomates i enciam dels horts del voltant del riu, tot i que ja comencen a ser una mica pansits perquè la terra els crema.

El cabal del riu ha minvat considerablement i les dones hi renten la roba desplaçades del seu lloc habitual; tampoc els hipopòtams que hi viuen no suporten la calor i han marxat uns quilòmetres més enllà, buscant aigües més profundes.

I jo, ja adaptada a la vida de Kedougou, desitjo com tothom que arribi la pluja, que ens fastiguejarà una mica el treball però ens calmarà la calor. És cert, també arribaran les plagues de mosquits, però si us sembla, us ho explicaré properament.

L'Amadou ha soldat les bigues llargues per les dues aules en construcció.

Aprendre a consumir

CENTRE CÍVIC FRANCESC LLOBET

Durant les dues primeres setmanes de març, el Centre Cívic de Vidreres ha acollit l'Escola del Consum de Catalunya. Aquest és un servei públic gratuït que vol afavorir i potenciar la presència de l'educació del consum dins l'àmbit educatiu català. Per això, el centre ha proporcionat als alumnes de segon d'ESO de l'IES Vidreres que poguessin gaudir de les activitats que es porten a terme en aquesta escola de consum. En total, hi ha hagut una participació de 146 alumnes. Aquestes activitats s'han desenvolupat a partir d'una presentació inicial, on s'ha afavorit que l'alumnat prengués consciència del seu paper com a consumidor. Els dies següents, s'han realitzat diferents tallers en grups de 10 per conscienciar i treballar l'hàbit del consum, i, per últim, una cloenda.

Els tallers que s'han realitzat han estat:

- "Quines són les regles del consum?" Drets i deures de les persones consumidores, diferències entre béns i serveis, manera de resoldre un conflicte de consum, etc.
- "La xocolata és dolça per a tothom?" Una rajola de xocolata pretén ser un exemple per abordar i reflexionar entorn aspectes del consum internacional, la desigualtat entre països i la capacitat d'acció del consumidor per un consum més just i solidari.

- "L'aigua està sempre en equilibri?" A partir d'un fenomen proper i quotidià com el consum de l'aigua, es reflexiona sobre el seu ús i el seu valor. Mitjançant diferents jocs d'atzar es fa un recorregut de l'origen de l'aigua fins al seu consum integrant factor econòmics, ambientals, socials i culturals.

En general, tant alumnes com professors han vist amb bons ulls aquestes activitats i creuen que han estat molt profitoses, tenint en compte la forta necessitat de consum que s'ha establert a la nostra societat actualment.

Intercanvi musical amb Malgrat

PILAR MARTÍN / CRISTINA FÀBREGAS

Enguany, els dies 1 i 2 de març ens van tornar la visita a casa nostra l'orquestra i la coral infantil de ca l'Arnau de Malgrat de Mar (la nostra orquestra infantil Va de Sons els va visitar el maig de 2007). El diumenge dia 2 de març, al casino, vam fer un concert conjunt de les formacions: orquestres, corals infantils i amb la col·laboració de la coral d'adults de la nostra escola de música. Va ser un cap de setmana molt intens, ple de retrobaments,

música, cantades i aplaudiments. El diumenge 20 d'abril, la nostra orquestra-coral Va de Sons i la coral d'adults varen fer una actuació a la muralla de la vila de Tossa; i el diumenge 18 de maig, la formació Va de Sons representarà a la nostra escola a Girona a "Temps de flors". Cal agrair l'esforç de tots els músics, pares i professors de les dues escoles, perquè sense ells aquesta trobada no hauria estat possible.

Neix Nanook, Associació Cinematogràfica

ASSOCIACIÓ CINEMATOGRÀFICA NANOOK

Ha nascut a Vidreres l'Associació Cinematogràfica Nanook, impulsora del Festival Internacional de Curtmetratge documental Curt.doc.

Nanook és el nom de l'esquimal que va protagonitzar el documental de Robert Flaherty *Nanook of the North*, referent als habitants de Port Huron a la Badia de Hudson. Flaherty havia visitat aquesta badia per fer prospeccions petroleres però al llarg dels viatges es va veure amb la necessitat d'explicar al món l'estil de vida dels esquimals que allà hi habitaven. El director, però, no es va conformar només en enregistrar els aspectes pintorescos, sinó que va construir una obra lírica que narra la vida de Nanook, la seva esposa Nyla, els seus fills, la caça, la pesca i l'estil de vida d'una família esquimal. Tot i que potser no és del tot exacte, perquè el documental ja apareix en les primeres projeccions dels germans Lumière, *Nanook of the North* va ser considerada com el punt de partida del film documental.

Agafant el nom d'aquest entranyable personatge s'ha constituït a Vidreres una nova entitat: l'Associació Cinematogràfica Nanook, que neix per la inquietud d'un grup de joves vidrerencs vinculats al món de l'audiovisual i de l'educació per a la realització de projectes relacionats amb aquests àmbits i per intentar dinamitzar el món cinematogràfic del poble, de la comarca i de les comarques gironines en general.

El primer projecte de l'entitat és el Festival Internacional de curtmetratge documental Curt.doc de Vidreres que se celebrarà els propers dies 26, 27 i 28 de juny al Teatre Casino la Unió. Durant aquells tres dies els realitzadors entraran a concurs amb els seus treballs. El Festival està obert a creadors d'arreu del món i ja s'han rebut curts de Catalunya, l'Estat espanyol i França. El proper dia 17 d'abril es tanca el termini de presentació de materials i el 19 de maig s'anunciaran els seleccionats a les diferents seccions a competició.

El divendres 27 i el dissabte 28 estaran dedicats a les seccions oficials, mentre que el dijous es presentarà el festival, amb un acte conduït pel crític de cinema Pep Prieto, que a més comptarà amb un espectacle teatral i la projecció del multipremiat documental *Souvenirs (Souvenirim)* de Shahar Cohen i Halil Efrat. El dissabte a la tarda es realitzarà un taller de cinema per a nens i nenes a càrrec del Servei Educatiu del Museu del Cinema.

Aquest, però, no serà el darrer projecte de l'associació, a partir del mes de setembre es pretén organitzar un curs que amb el nom Òperaprima.doc ofereixi a tothom qui ho vulgui la possibilitat d'aprendre les tècniques de realització audiovisual, a més de poder rodar la seva òpera prima documental. Els treballs resultants d'aquests cursos es podran veure en el Festival Curt.doc 09. Amb aquest curs es pretén crear pedrera de documentalistes per tal d'intentar remoure el sector de l'audiovisual i que tothom qui ho vulgui pugui canalitzar les seves inquietuds a través d'aquest gènere.

Aquests projectes, més la projecció de documentals i curtmetratges, configuraran l'activitat del 2008 d'aquesta nova entitat. Nanook ja disposa d'un lloc web on podeu consultar les activitats i la informació referent a l'entitat: www.nanook.cat.

Fotograma del documental *Souvenirs*, de Shahar Cohen i Halil Efrat que es projectarà en la sessió inaugural del festival.

Rotondes de Vidreres Concurs de propostes

CENTRE CÍVIC FRANCESC LLOBET

Primer premi.

L'Ajuntament de Vidreres va organitzar un concurs de propostes per projectar les rotondes de nova construcció de Vidreres. En aquest concurs hi participaven els alumnes dels tres centres públics de Vidreres (IES Vidreres, CEIP Sant Iscle i CEIP Salvador Espriu). Es va demanar la participació de tots per tal de donar un nou aire decoratiu a les rotondes del poble.

El concurs es va resoldre el 12 de març del 2008 a l'Ajuntament de Vidreres. Per valorar els dibuixos es van seguir alguns criteris, com que el contingut tingués

relació amb la població de Vidreres, amb les tradicions, el patrimoni, les festes, etc. així com la idea del dibuix, la qualitat i el disseny.

Els guanyadors van ser, en primer lloc (150 euros), el grup de l'Eva Viñoles i la Laura Iniesta; en segon lloc (100 euros) es reparteix el premi entre dos guanyadors, la Maria Caamaño i l'Arnau Casassayas, ja que s'ha triat la figura de la primera i la base de la segona; i per últim, en tercer lloc (50 euros), l'Arnau Restudis Mas.

Segon premi.

Activitats del Casal

JUNTA DIRECTIVA DEL CASAL DEL JUBILAT I EL PENSIONISTA

ACTIVITATS REALITZADES

Aniversari del Casal

Tal com anunciarem en el número anterior del *Rec Clar*, el 26 de gener passat vam celebrar el XVIII aniversari de la fundació del nostre Casal. Podem dir que ja ha complert la seva majoria d'edat. Ara ens toca als socis mantenir i fer que sigui un lloc digne de descans, esbarjo i retrobament de totes les persones, que sense adonar-nos passem a formar part d'aquest col·lectiu. A les 12 del matí, a l'església parroquial de Vidreres, es va celebrar una missa en sufragi dels socis del Casal difunts. Volem ressaltar que aquest any hem tingut present el traspàs del nostre president fundador, Josep Sardà i Serra, en "Nitu". A tots ells, el nostre més sincer reconeixement.

Després, en autocar vam traslladar-nos a Platja d'Aro per reunir-nos de nou i gaudir del dinar de germanor. Vàrem tenir l'honor de ser acompanyats per la nostra alcaldessa, Sra. Ruth Rosique, el regidor Lluís Ferrer i representants dels casals veïns. A tots, moltes gràcies. El nostre president, Sr. Bermúdez, va dirigir-nos unes paraules de salutació i agraïment a tots els assistents. La nostra alcaldessa, Sra. Ruth Rosique, també va adreçar-nos unes paraules d'encoratjament a tots els presents a continuar en la participació que ens correspongui a cada un per a la bona marxa del Casal.

El regidor, Lluís Ferrer, va anunciar-nos molt esperançador la realització de les obres, que tant desitgem, en el nostre Casal. Això va omplir-nos de satisfacció a tots els socis assistents.

Vam acabar la festa amb sobre-
taula i animat ball.

Excursions

En l'excursió del dimecres 13 de febrer vam visitar Manresa. Vàrem fer un recorregut panoràmic pels llocs més representatius de la ciutat. Començarem

pel barri antic, on poguérem contemplar la Manresa medieval i la basilica gòtica de Santa Maria de la Seu. És una església representativa del gòtic català que va construir-se principalment al segle XIV i va acabar-se al XV, tot i que alguns elements, com el campanar, són posteriors. La visita, que fou molt interessant, s'acabà al passeig, on vam poder gaudir de l'important patrimoni modernista.

A continuació vàrem dirigir-nos a Calaf, a la sala de festes Bogart. Vam dinar i gaudir del show-espectacle i ball de disfresses, amb dret a la participació de tots. Tornàrem cap a casa contents, ja que havíem passat un dia inoblidable.

El dimecres 19 de març (no el dia 12 com s'havia anunciat en *El Rec Clar* núm. 40), vàrem anar d'excursió, també en direcció Manresa. Vam visitar el monestir medieval "Món Sant Benet". Darrere els murs de Món Sant Benet s'amaguen més de mil anys de secrets oblidats, records i experiències que demanen sortir a la llum. Des del romànic i fins al modernisme, cada època hi ha deixat el seu llegat particular. Avui, i aplicant les noves tecnologies, a Món Sant Benet es planteja un recorregut vivencial a través del temps, amb projeccions, locucions i efectes de llum i música que fan possible revivre moments del passat en primera persona. Prosseguirem l'excursió cap a Moià per dinar. Vàrem ballar com de costum i després cap a casa.

Assemblea 2008

El dissabte 1 de març vam celebrar l'Assemblea General Ordinària corresponent a l'any 2008.

En el punt 4, Renovació de Junta, el president va informar que s'havien produït 3 dimissions a la Junta i això obligava a renovar-la. Les dimissions són: la del tresorer, Joan Giralt i Roca; i la dels vocals, Vicenç Fullà i Massa i Emília Falgueras i Aymerich.

El Casal agraeix profundament, a tots tres, la tasca desenvolupada durant aquests anys que han format part de la nostra Junta Directiva.

La nova Junta Directiva és la següent: president, Juan Bermúdez Moreno; vicepresident, Francesc Massó Salvà; secretària, Rosa Raset Romaguera; tresorera, Rosa Ferrer Gispert; vocals, Juan Peinado Garrido, Ascensión Garrido Ribera i Frederic Bruget Juan, aquest com a vocal d'honor.

ACTIVITATS A REALITZAR

Excursions

El dimecres 16 d'abril tenim programat visitar Santa Pau. Acabada la visita i continuant per la comarca de

la Garrotxa, farem una aturada a "La Fageda d'en Jordà". Seguirem cap a la Vall d'en Bas per pujar a Coll de Condreu. Anirem al restaurant a dinar i després de la sobretaula i ball de costum, tornarem cap a Vidreres.

El mes de maig no farem excursió, ja que per al dimarts dia 20 d'aquest mes tenim programada la trobada anyal dels casals veïns: Caldes, Maçanet, Riudarenes, Riudellots, Sils, Vilobí i Vidreres. Aquest any organitza el nostre Casal. Anirem plegats a missa a l'església parroquial de Sant Feliu de Guíxols i a dinar al restaurant La Terrassa de Platja d'Aro. Conclourà la festa un animat ball amb música en viu.

El que sí s'organitza el mes de maig és una excursió especial de 7 dies (del dia 5 al dia 11): Alacant, Elx, Múrcia, La Manga del Mar Menor, Illa Tabarca i Mazarrón.

L'excursió del mes de juny ens porta primer a esmorzar de sardinada a Roses. Seguirem fins arribar a Peralada. Visitarem la vila, el Castell i completarem la visita anant a veure el Casino. Tornarem cap a Roses a dinar. Com sempre, ballarugues i retorn cap a casa.

La Marató de TV3

AMICS DE LA MARATÓ

El passat dissabte 15 de desembre va celebrar-se a Vidreres el 4t Festival Solidari amb La Marató de TV3.

Els Amics de La Marató de Vidreres no és cap entitat, sinó un grup d'amics i voluntaris, units per una causa solidària, que col·laborem desinteressadament a través de diferents activitats per poder recaptar els màxims donatius al nostre poble.

En aquesta edició hi ha hagut xocolatada i animació infantil, a càrrec del Grup d'Esplai Vidrerenc i la Colla Gegantera de Vidreres;

sopar popular, concert d'enguany al gimnàs del CEIP Salvador Espriu, ball (al Teatre del Casino) i bústies solidàries.

Hem comptat amb els grups musicals Ànima The Kantarus, Xirois, Risc, Stick Covers, El Pájaro Loco, La Banda del Yuyu, Deskarats i Aché, que han actuat pel sopar i unes consumicions, però sense cobrar cap caixet.

A tots els que amb la vostra participació heu fet possible destinar 1.350 euros més a la recerca biomèdica de les malalties cardiovasculars, moltes gràcies!

Francesc Llobet i Gibert

(Vidreres, 1906
Llagostera, 2006)

RAMON GARRIGA

Francesc Llobet i Gibert neix el 1906 a Can Vergés de Vidreres. Ofici de cisteller. Autodidacte format en el lliure pensament i en l'ideari de l'escola moderna.

El 19 de juliol del 1936 es forma el Comitè de Milícies Antifeixistes de Vidreres. És escollit president en una assemblea popular a la sala del Casino "La Unió". Durant l'octubre del 1936 s'allista per anar al front

d'Aragó. El març del 1937, torna de la guerra i és elegit alcalde de Vidreres. El 1938 marxa de nou cap al front fins al 1939, any que va tornar a Vidreres, però per emprendre el camí de l'exili. El 1968 va retornar i es va instal·lar a Sant Feliu de Guíxols i després a Llagostera, però no va ser fins a l'arribada de la democràcia quan va aconseguir fer vida normal.

100 ANYS DE DIGNITAT PERSONAL I POLÍTICA UN REFERENT CÍVIC INQÜESTIONABLE

Modest, compromès, progressista, pacifista i antimilitarista.

Els seus criteris de progrés:

- "La cultura i l'educació són l'eina vàlida de redempció i revolució. Fan conscients de la dignitat a les persones i de les seves pròpies capacitats i responsabilitats"
- "Cal cultivar l'esperit mitjançant la cultura, el treball per la pau i la justícia social al món"
- "La seva lluita era per contribuir a fer realitat una societat més justa i igualitària"

L'ajuntament dóna el nom de Francesc Llobet al Centre Cívic de Vidreres

FONT: Extracte de l'acta del Ple de 29 de gener de 2008

En el decurs de l'any 2008 s'acompliran 15 anys de la creació del Centre Cívic de Vidreres i 8 de la inauguració de l'edifici on està ubicat actualment aquest equipament, al carrer Orient 122.

Des d'aleshores, el conjunt d'activitats, tant reglades com de lleure, que es porten a terme al Centre Cívic han anat en augment, any darrere any, i durant tot aquest període de temps l'equipament ha funcionat amb el nom de Centre Cívic de Vidreres.

En ser un centre on es porten activitats plenament consolidades relacionades amb diversos àmbits de l'art, la cultura, la promoció de la salut i el lleure, ha nascut la necessitat de

donar-li un nom que el doti de personalitat pròpia, si cal, i que l'identifiqui en front d'altres institucions.

A l'hora d'escollir un nom pel Centre Cívic, s'ha cregut convenient que ostenti el nom d'una persona que durant tota la seva vida va demostrar la seva estima-ció envers el poble i es va caracteritzar per la seva defensa de les llibertats civils i la democràcia durant l'època de la República, una etapa certament difícil per a la història de Catalunya.

Aquesta persona va ser el sr. Francesc Llobet i Gibert, que fou l'últim alcalde republicà que va tenir Vidreres abans de la dictadura.

Una llar d'infants dins d'un poble

EQUIP D'EDUCADORES DE LA LLAR

La nostra Llar està ubicada al mig del poble a quatre passes de la natura i del casc urbà. Quina sort que tenen els nostres nens i nenes de poder gaudir encara de tots aquests avantatges!

Ens resulta molt fàcil anar pel poble amb petits grups de quinze nens i nenes per la implicació de tota la gent que anem trobant pel carrer i del lloc on volem anar: la biblioteca, el centre cívic, la farmàcia, el CAP, la floristeria, la fleca..., tothom ens obre les portes i ens dedica el seu temps amb il·lusió i ganas.

Tot i que són llocs que els nens i les nenes ja coneixen i que hi han anat sovint amb la seva família, la perspectiva canvia quan l'experiència la viuen amb tots els seus companys de la Llar i passen a ser ells els protagonistes. Per un moment se senten flequers, jardineros, músics, metges...

Les vivències que els nens i les nenes han tingut abans de començar a la Llar són tant o més

importants que les que els oferirem. En aquestes edats sovint els records que queden són pocs, però les emocions i les experiències viscudes perduren.

Aquestes sortides ens ajuden a crear lligams entre el que el nen i la nena coneixen i l'escola. Tot i aquests avantatges el poble ha anat creixent i la Llar també. Per això, ha calgut que ens plantegéssim moltes d'aquestes sortides i algunes hem hagut de deixar de fer-les. El trànsit no és el mateix i el nombre de grups tampoc, però amb la realitat que ara tenim continuem gaudint del privilegi de viure en un poble.

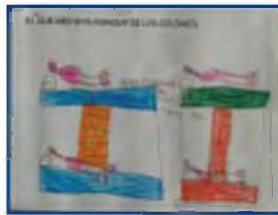
Les colònies de P5

CEIP SANT ISCLE

Els alumnes de P5 de l'escola Sant Iscle vam anar de colònies a "Els Refugis" de Serinyà, els dies 27 i 28 de març. La temàtica era la prehistòria i per treballar-la vam realitzar tallers com la construcció de cabanes, pintures rupestres, fer ceràmica i jocs de pistes al bosc.

Aquestes colònies han estat una gran experiència per a nosaltres, i ens han permès relacionar-nos fora de l'àmbit escolar. Els objectius treballats durant aquests dos dies han estat: demostrar autonomia en

els hàbits d'higiene corporal i d'alimentació, gaudir d'una experiència de convivència amb els companys i les mestres en un ambient diferent a l'habitual i prendre contacte amb la natura.

A P5 acabem el cicle d'Educació Infantil i aquesta ha estat una bona manera de celebrar-ho, convivint dia i nit, compartint alegries i aventures i, potser també, algun petit entrebanc.

Esperem que aquestes colònies siguin inoblidables per a tots/es!

La nova escola

Pensàvem que tot anava endavant, però, per variar, no deixen de sorgir complicacions. Vam començar aquest curs escolar amb el convenciment que el projecte de la nova escola seguia el procés que havia de seguir. Ja hi havia hagut prou entrebancs en l'adquisició de terrenys i ara, un cop aconseguits, se'ns havia fet arribar que tot estava solucionat.

La veritat és que els membres de la comunitat escolar érem una mica escèptics, però quan t'ho asseguren tant, penses que potser sí, potser ara sí que va de veritat. La realitat? Doncs la realitat és que

ja fèiem bé de ser incrèduls, ja que tot el procés estava aturat. A partir del coneixement de la situació, l'AMPA de l'escola s'ha mobilitzat i ha creat una comissió de seguiment amb l'Ajuntament per procurar que no es deixi de tirar endavant aquest projecte d'escola.

Fa anys que estem esperant una escola nova i no defallirem en els esforços. Confiam totalment en el suport de l'Ajuntament, concretament en les regidories d'Ensenyament i d'Urbanisme, i en l'Alcaldia.

www.xtec.cat/ceip-santiscle-vidreres

Viure, conviure, deixar viure i, si pot ser, riure

CEIP SALVADOR ESPRIU

Des del mes de gener, l'equip de mestres del CEIP Salvador Espriu assistim a un curs de formació permanent que es titula: "La pràctica de la intel·ligència emocional, aprendre a ser feliç".

Aquest curs ha estat escollit pels mestres del mateix centre d'entre un ampli ventall d'opcions que se'ns han ofert des de diferents àmbits de l'educació. El fet de formar-nos per poder reflexionar, avançar i innovar és molt important en la nostra pràctica educativa. A partir d'aquesta idea, aquest curs ens ha proporcionat coneixements i, sobretot, experiències, sobre això que anomenem intel·ligència emocional; hem rebut pautes per millorar el benestar personal i les relacions personals.

La "intel·ligència emocional" és aprendre a identificar, entendre i controlar les nostres emocions i les dels altres, per ser capaços de guiar el nostre pensament i la nostra acció i aconseguir els millors resultats en tots els àmbits de la nostra vida: rendiment laboral, relació amb els companys i consecució de fites personals.

És important remarcar que la nostra formadora, la psicòloga clínica Rebeca Espasa, ha sabut trobar la manera d'engrescar-nos i transmetre'ns el seu entusiasme i alegria de viure, mitjançant els exemples de persones i situacions de la vida quotidiana. També ha comptat amb el suport de diferents materials (articles,

diaris, llibres i revistes, programes de ràdio, pel·lícules...) que han compartit amb nosaltres i dels quals us en fem una recomanació per a tothom qui vulgui saber sobre el tema*

Per acabar, cal agrair la seva tasca a les persones que han fet possible que puguem rebre aquesta formació i, en particular, a la Rebeca, que ens ha fet sentir únics com a persones i a la qual recordarem per moltes frases i

reflexions que ens han fet pensar. D'entre les frases més famoses destaquem la que dona nom al nostre article: "Viure, conviure, deixar viure i, si pot ser, riure", que de ben segur que en ella està la clau de la "relativa felicitat"...

"La pràctica de la intel·ligència emocional, aprendre a ser feliç"

Llibres

- *La cura emocional*, de David Servan, editorial Schreiber
- *L'home en busca del sentit*, de Víctor Frankl, editorial Herder

Pel·lícules

- *La vida es bella* (1997), de Roberto Benigni
- *¿Y tú qué sabes?* (2004), de William Arntz, Betsy Chasse i Mark Vicente

Programes de ràdio

- *L'ofici de viure*, de 8 a 9 del vespre a Catalunya Ràdio

La sequera

EDUARD ADROBAU

En els darrers dies la sequera és un tema de debat, ja que se'ns diu que les reserves hídriques estan en un punt crític i que no se sap si es podrà garantir l'aigua per a ús de boca.

A Catalunya estem patint una de les sequeres més intenses dels últims 125 anys, tot i que no es tracta pas d'un fenomen gaire excepcional (des del punt de vista ecològic), ja que més de la meitat dels anys del període 1880-2000 van ser anys secs o molt secs (Llibre Blanc de l'Aigua). Nosaltres vivim en un indret de clima mediterrani, això vol dir que és un clima d'extremes. Generalment els hiverns són suaus i secs, estius calorosos i secs i a la tardor i primavera és quan es produeixen les principals precipitacions. Dintre d'aquest cicle anual hi ha períodes (mesos o anys) en què la quantitat de pluja que cau és molt inferior a anys normals, és quan parlem que hi ha sequera.

Els principals efectes que percebem de la sequera són les restriccions tant a nivell domèstic com a nivell industrial o agrícola. Però segurament que la pitjor part se l'emporta l'agricultura, ja que normalment en èpoques de sequera es perden la totalitat de les collites.

Però la sequera no només afecta les activitats humanes, sinó que també afecta als diferents ecosistemes naturals com: boscos, rius... i fa que les plantes siguin més sensibles als atacs de les plagues (ja que estan dèbils), facilitant que es produeixin incendis forestals, en el cas dels rius és evident que la manca d'aigua afecta a la quantitat que baixa pels cursos disminuint l'oxigen, concentrant contaminants... (això fa que dificulti la vida). Però aquest fet no és pas catastròfic, ja que la majoria d'ecosistemes s'han adaptat a la sequera, per exemple les alzines i el suros o altres espècies típiques de la mediterrània estan molt adaptades a la sequera (fulles petites i endurides per evitar la pèrdua d'aigua), o les basses temporànies uns mesos inundades i altres seques que permeten que s'hi estableixin un gran nombre d'espècies diferents.

Per evitar els problemes que la sequera causa a les activitats humanes s'han anat creant sistemes per obtenir aigua i acumular-la, des de la construcció de pantans (grans magatzems d'aigua), captacions a

rius, llacs, construcció de pous i recentment dessalant l'aigua marina.

Tot i que les sequeres són fenòmens impredecibles, se sap segur que es tornaran a produir episodis de falta d'aigua, i això farà que es puguin establir polítiques de previsió. Ara bé, una situació de sequera no ha de comportar necessàriament escassetat d'aigua si es desenvolupen plans adequats d'explotació i subministrament a mitjà i llarg termini, i si els ciutadans assumeixen un consum responsable d'acord amb les característiques climàtiques de la regió.

En el nostre país, fins aquest moment, s'ha basat principalment amb les aigües del pantans, principalment els que hi ha presents al riu Ter (Susqueda i el Sau), on es desvia l'aigua fins a l'àrea metropolitana de Barcelona. Així, un riu 20 vegades més petit que l'Ebre abasteix més de la meitat de la població de Catalunya.

Aquest transvasament del Ter cap a Barcelona existeix des dels anys 50, però en les darreres dècades l'estat ecològic del riu s'ha anat agreujant. La demanda constant d'aigua i les poques precipitacions han fet que el Ter estigui en greu perill de mort, hem de pensar que més d'un 80% del cabal del Ter es desvia a l'àrea metropolitana (en aquests moments). Aquest fet fa que comencin a sortir moviments denunciant la manca d'aigua al riu, principalment els col·lectius dels regants del baix Ter, ja que se'ls ha retallat de forma substancial l'aigua destinada al rec. Però no només aquest sector en surt perjudicat, sinó el sector turístic i els pobles que captaven aigua del propi riu o dels aqüífers que el riu recarregava.

Per tal de solucionar un problema endèmic, s'ha parlat i s'està parlant de diferents solucions: fomentar l'estalvi, portar aigua del Roine o l'Ebre, explotació de pous, la construcció de dessaladores...

Però quina és la forma que hem d'aplicar? La resposta és complexa i l'única forma d'aconseguir una solució duradora seria una integració de totes.

Estat actual del riu Ter.
Foto: Observatori del Ter

Primer de tot hem d'aprendre a utilitzar aquest recurs, s'han de canviar concepcions, hem de tenir molt present que ens trobem en un clima mediterrani, on la vegetació a l'estiu no és la vegetació verda (cas de la gespa per exemple), o que les zones enjardinades han de ser amb espècies adaptades a la manca d'aigua (per exemple espècies autòctones). S'ha de fomentar l'estalvi, tant a nivell privat com industrial modernitzant des dels electrodomèstics fins a millorar els processos industrials i, sobretot, disminuir les pèrdues d'aigua en la seva distribució, ja que diferents estudis diuen que les pèrdues d'aigua oscil·len entre el 20 i el 30%. Juntament amb aquestes mesures s'ha d'aconseguir assegurar l'abastiment d'aigua, on s'han de

preveure les diferents solucions. Totes les solucions tenen pros i contres, per exemple transvasar aigua és econòmic i fàcil, però s'altera de forma profunda la dinàmica del riu. La dessalització, que sembla la gran solució, representa un brutal consum d'energia (increment del canvi climàtic, impactes a les costes, construcció de noves MAT...), l'extracció d'aigua d'aqüífers no és il·limitada i es pot esgotar de forma relativament ràpida...

Així doncs, veiem que l'aigua és un bé escàs, que comença a crear conflictes, per tant li hem de donar el valor que realment té, ja que fa temps que havíem deixat de valorar-la, i només valorem les coses quan no les tenim.

Les cuques de llum

Se sol dir que fa uns anys hi havia més cuques de llum que a l'actualitat, això és un tòpic o té algun fonament?

Pregunta d'en Joan

► RESPOSTA

Les cuques de llum o lluernes (*Nyctophila reichei*) són insectes de l'ordre dels coleòpters (el grup dels escarabats) i de la família dels lampírids que tenen la peculiaritat d'emetre llum per l'extrem de l'abdomen. Només els mascles tenen aquesta característica, que els serveix per atraure les femelles enmig de la foscor.

No existeixen gaires estudis que parlin d'una davallada del nombre d'aquests insectes, però sembla que podria ser així, i que la causa seria molt senzilla: en aquests moments, a les nits, hi ha molts punts lluminosos a l'entorn (bombetes, leds...) que poden interferir i fer desviar l'atenció de les femelles (aquesta resposta és només una hipòtesi).

EL LECTOR PREGUNTA

Podeu adreçar les vostres preguntes sobre medi ambient a l'adreça electrònica de la revista

elrecclar@hotmail.com

Resum meteorològic de l'hivern de 2008

JORDI PRESAS

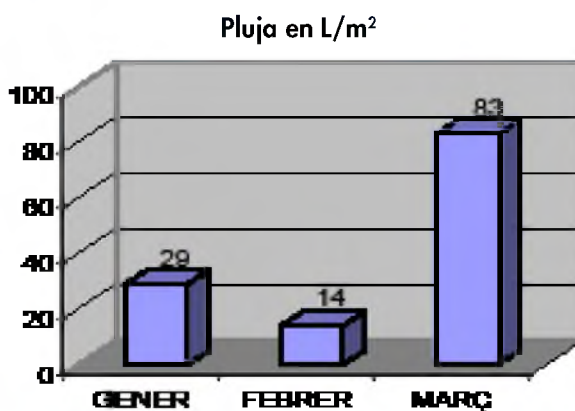
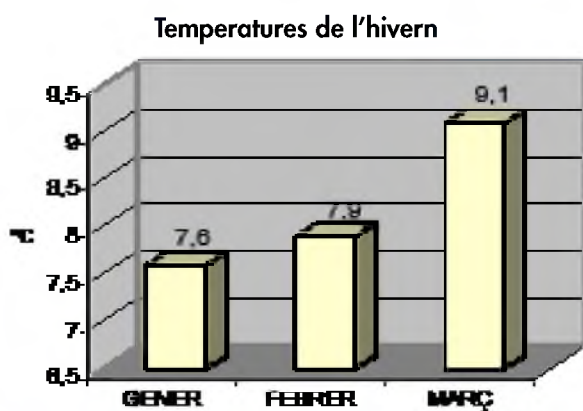
Iniciem el 2008 amb una inèrcia idèntica amb què vàrem acabar el 2007, és a dir, amb temperatures càlides i una sequera extrema.

Tot i la frescor de l'estació, aquesta en cap cas ha estat intensa i persistent durant els tres primers mesos, les fases més gèlides d'aquest hivern es van assolir durant la tardor, quan la temperatura va baixar bruscament i es va anticipar a l'hivern. Després, des de l'entrada d'any, poques onades de fred ens han visitat, i hem tingut tan sols 27 dies amb mínimes inferiors als 0°C, i en molts casos, aquestes han sigut tan sols lleugerament inferiors. Un parell de dades destacables és que durant el mes de gener s'ha superat la mitjana tèrmica en un augment d'1,4°C respecte l'any passat. L'altra dada significativa és que la mínima absoluta

dels tres mesos és de -5,6°C, una mínima poc baixa per a l'hivern.

Pel que fa a les precipitacions, cal dir que han continuat també molt escasses els dos primers mesos, tot i que alguns ruixats puntuals han ajudat als sembrats a néixer. Posteriorment, el mes de març ha sigut bastant més generós que no pas el de l'any passat, i s'ha arribat a l'apreciable dada de 83 l/m², 53 més que el mateix mes de l'any anterior. Esperem que aquesta nova tendència del març es perllongui durant la primavera i acabi amb l'actual sequera que pateix el país...

AQUESTES SÓN LES GRÀFIQUES DE LA PASSADA ESTACIÓ EN TEMPERATURES MITJANES I PLUVIOMETRIA

VALORS MITJANS	GENER	MARÇ	FEBRER
Temperatura	7,6°C	7,9°C	9,1°C
Humitat	67%	66%	59%
Pressió	1015.1 hPa	1019.9 hPa	1005.6 hPa
Velocitat del vent	0.6 m/s	0.4 m/s	1.1 m/s
Direcció	171° (S)	189° (S)	175° (S)
Precipitació mensual	29 l/m²	14 l/m²	83 l/m²
EXTREMS	GENER	MARÇ	FEBRER
Temperatura màxima	21,4°C dia 28	19,9°C dia 29	19,9°C dia 1
Temperatura mínima	-5,6°C dia 1	-2,9°C dia 10	-4,1°C dia 6
Humitat màxima	94% dia 3	94% dia 22	90% dia 16
Humitat mínima	26% dia 28	37% dia 9	23% dia 20
Pressió màxima	1028.8 hPa dia 27	1031.7 hPa dia 17	1018.8 hPa dia 1
Pressió mínima	988.3 hPa dia 3	1005.5 hPa dia 2	985.3 hPa dia 22
Velocitat màxima del vent	14,7 m/s dia 15	10,3 m/s dia 4	21 m/s dia 5
Precipitació màxima	22 l/m² dia 15	7 l/m² el dia 19	28 l/m² dia 17
Dies amb temp. inferiors a 0°C	12	12	3

Patologies de l'ull

JÚLIA VILARDELL FAJULA (LICENCIADA EN FARMÀCIA)

La vista es pot considerar com el sentit més desenvolupat i perfeccionat de l'ésser humà, i al mateix temps el més important, ja que condiciona gairebé totes les relacions de l'organisme amb el món exterior.

L'ull és l'òrgan de la visió que té com a missió transformar els feixos lluminosos en impulsos nerviosos que es transmeten al cervell per poder-los interpretar i que ens transmetin les imatges dels objectes reals.

Ambdós ulls treballen conjuntament per permetre que el cervell rebi una imatge tridimensional a través de mecanismes de coordinació complexos: el sistema òptic (còrnia i cristal·lí) i el sistema neurològic (nervi òptic, des de la retina a la regió occipital del cervell).

Hi ha una sèrie de patologies que són de diagnòstic mèdic, però de consulta freqüent a l'oficina de farmàcia.

Farem un breu recordatori de tres d'aquestes patologies:

Conjuntivitis

Es diu així a una inflamació de la conjuntiva produïda per una infecció per bacteries, virus, fongs, al·lèrgens com pol·lens, fàrmacs, irritants, ... És de les més comunes i suposa fins al 90% de les patologies oculars.

Sol ser benigna, sense dolor intens, secreció moderada o fins a important, picor ocular, sensació de tenir alguna cosa a l'ull i també pot donar fotofòbia.

Es tracta inicialment amb una bona higiene amb sèrum fisiològic o infusions de farigola o camamilla en forma de compreses de gasa, i si es complica amb col·liris amb antibiòtic o corticoides tòpics en forma de gotes o en ungüent. Mai no s'ha d'emprar un col·liri per tractar la conjuntivitis, si no se n'ha establert l'origen.

Les conjuntivitis al·lèrgiques solen ser bilaterals (a tots dos ulls) i són, sobretot, estacionals (primavera i tardor). Sovint afecten el nas i la pell, la qual cosa fa que hàgim de tractar la pell i la congestió nasal alhora.

Una altra forma particular de conjuntivitis és la provocada per gèrmens que es contagien en l'aigua de les

piscines cobertes. Les persones susceptibles poden evitar el contagi utilitzant ulleres aquàtiques protectores.

Mussol

És la infecció més freqüent de la parpella. Pot ser extern o intern. Si és extern es produeix per la infecció del fol·licle pilós de la pestanya. Sol ser una infecció petita i superficial, i sobre la parpella. És com un granet que causa dolor i vermellor. Sovint es cura de forma espontània i no sol donar complicacions.

Si és intern dóna la inflamació de la glàndula de Meiborn, i provoca dificultat de drenatge i es fa més difícil de curar. Amb l'aplicació de compreses calentes tres vegades al dia i una pomada antibiòtica i antiinflamàtòria, solen desaparèixer; si no es així i té tendència a enquistar-se, caldrà anar al metge a què faci un drenatge quirúrgic i eliminar definitivament el mussol.

Com a prevenció el malalt no ha de compartir tovallolles, mocadors o altres objectes. Caldrà que es renti les mans amb molta cura, després d'haver tocat la parpella afectada per no encomanar l'altre ull.

Presbícia

Actualment, més que una malaltia es considera una conseqüència de fer-nos grans i és molt freqüent. La presbícia seria la pèrdua progressiva de la capacitat d'enfocament del cristal·lí, relacionat amb l'edat i que dóna dificultat per veure els objectes propers. L'edat d'aparició sol ser dels 40 als 50 anys. Dóna fatiga ocular, mal de cap, dificultat per veure de prop per llegir, escriure o cosir. Si té més de 40 anys, no té altres problemes visuals, i hi veu igual amb tots dos ulls... caldrà preseleccionar i provar unes ulleres de presbícia o consultar amb l'optometrista.

La diagnòsi de la presbícia s'efectua amb un examen de l'agudesa visual i cal realitzar un control cada dos anys per poder adequar la graduació de les ulleres.

Homenatge a Martí Vergés i a Josep Ball-Ilosera

GEMMA MASNOU

El dissabte 23 de febrer, Vidreres va acollir, en el seu Estadi de futbol, un acte molt especial i emotiu que tots els vidrerencs i vidrerencques i els apassionats del futbol i l'esport en general recordaran sempre, impulsat per la Penya Blaugrana local i que va aplegar unes 1.500 persones.

L'acte va començar amb la presentació dels equips de futbol base de l'Escola de Futbol Vidrerenca i de l'equip sènior de l'Sporting Vidrerenca. A continuació es va dur a terme la inauguració de la remodelació del camp amb gespa artificial i seguidament es van jugar diversos partits de futbol-7.

Tot seguit va tenir lloc el moment més emotiu amb l'homenatge a dues grans persones natives de

Vidreres i amb una passió en comú: el futbol. Els homenatjats van ser Martí Vergés, exjugador del Barça, i Josep Ball-Ilosera, més conegut al poble com en "Barnadí".

Martí Vergés i Massa, durant la seva etapa esportiva com a jugador d'alt nivell, va destacar per ser un gran migcampista que va debutar amb la samarreta blaugrana el 1956 i també va ser internacional amb Espanya en 12 ocasions, i va disputar el Mundial del 1958. Amb el Barça va jugar 372 partits oficials, i va fer 42 gols.

Josep Ball-Ilosera i Costas va rebre homenatge per tota una vida dedicada a la formació de joves futbolistes. En reconeixement a tota la seva implicació amb el futbol base local va rebre una placa commemorativa

Martí Vergés, obsequiat amb una placa commemorativa de les mans del president de la Penya Blaugrana, Carles Sais.

Josep Ball-Ilosera amb l'actual equip juvenil, jugadors que va dirigir i formar en la seva última temporada com a tècnic en l'entitat.

de l'Escola de Futbol Vidrerenca. Vergés i Ball-Ilosera van rebre el reconeixement dels clubs del poble i de la Penya Blaugrana, de la mà del seu president Carles Sais; del Futbol Club Barcelona a càrrec del director Xavier Ferrer; de l'Agrupació Barça Veterans per part de l'exjugador Josep Maria Fusté; i de l'Ajuntament de Vidreres, de la mà de la seva alcaldessa, Ruth Rosique, i el regidor d'esports, Jaume Camps. L'acte va comptar també amb la presència de Josep Saguer, delegat territorial d'Esports de la Generalitat,

i de Josep Sierra, delegat de la Federació Catalana de Futbol a Girona.

Per clausurar es va celebrar un partit amistós disputat entre els jugadors veterans de l'Agrupació Barça i els jugadors veterans del Vidreres, amb resultat final d'empat (1-1). Aquest partit va representar una ocasió històrica perquè els jugadors locals "driblessin" amb les velles glòries blaugranes com Fusté, Ramos, Fradera, Ortuño, Angoy, Geli, etc. Finalment, l'homenatge es va arrodonir amb un sopar al Restaurant Can Pou.

Josep Ball-Ilosera rebent de les mans de Josep Masnou una placa commemorativa en reconeixement a la seva dedicació a l'entitat vidrerenca.

Sortida al camp dels jugadors vidreencs i del Barça per iniciar el partit amistós.

Els homenatjats, Martí Vergés i Josep Ball-llosera, obsequiats per Fusté.

Un grup de petits catalanets i catalanetes van saber animar molt bé aquest acte tan emotiu.

Club d'Escacs Vidreres

A punt de pujar a Primera Divisió

CLUB D'ESCACS VIDRERES

Quatre canyes esquerdades, i ben esquerdades que té el Club d'Escacs Vidreres. Sí, sí, ja ho sé que l'Eloi i en Robert, l'entrenador, no són precisament unes canyes esquerdades, sinó que són uns jugadors de primer nivell. Però què voleu que us digui. La resta... Doncs bé, amb aquesta resta el Vidreres està a punt de pujar a Primera Divisió Provincial.

Després dels èxits de fa dos anys i en el moment estel·lar de l'Eloi, l'equip va anar patint allò que els va passar aquells tres dels Trinòlegs: que primer tothom parlava d'ells i ara ja ningú no sap què se'n va fer! A mitja temporada, però, les coses no es presentaven tan fàcils. El comiat i el casament de l'Oller van ser un motiu de disbauxa general per als jugadors, tres dels quals, entre ells el que es casava, no es van presentar a les respectives rondes. I potser millor, i tot que no s'hi presentessin!?

Això va comportar una gran polèmica a l'entorn del club i ja es parlava de la venda de l'Eloi, per baix rendiment, de la destitució d'en Robert, per ser més amic dels jugadors que entrenador, i del final de la presidència de l'Oller per ser el màxim responsable de l'entitat i haver-la portat a la situació actual.

Però amb el que no comptava ningú és que el líder, i rival etern, el Blanes, que havia fet una primera volta espectacular, es desinflés de tal manera a la segona, mentre el Vidreres, escapçant un punt per aquí, retallant-ne un altre per allà, va aconseguir col·locar-se a mig punt del segon classificat.

La clau de la segona volta penso que va estar en el canvi de mentalitat de l'equip. No vam necessitar un *stage* a Camprodon com l'equip dels Joves de Vidreres, sinó que només ens va fer falta prohibir als jugadors del club que els dies d'entrenament juguessin a la *podrida*, que sortissin les nits abans de les partides i, sobretot, la sort que vam tenir quan van despuntar dos dels nostres jugadors del planter: en Jaume Vidal (Campion de la Selva) i en Rasen Medià (Campion de la Selva, de Girona i de Catalunya) a les seves respectives categories.

Deixeu-nos acabar tot recordant-vos que, com l'any passat, tornarem a disputar un torneig d'escacs al recinte de la Fira de Tractoristes el diumenge 11 de maig a partir de les 10 de matí. Només cal esperar que aquest any no s'emportin els premis els jugadors de fora!

Al centre, en Rasen, campió comarcal, territorial i nacional d'escacs.

Atletisme

Fi de la temporada hivernal

GEMMA MASNOU

Jesica Soto ha quedat subcampiona d'Espanya júnior i és a un pas del Mundial; Gemma Masnou, amb la selecció catalana, ha guanyat el campionat estatal de cros.

Temporada de pista coberta

Jesica, plata a l'estatal júnior

En el campionat d'Espanya júnior, celebrat a Sant Sebastià, la Jesica va aconseguir la medalla de plata en el salt amb perxa amb un millor salt de 3 m 81 cm al darrere de l'atleta madrilenya Àngela Arias que va guanyar amb 3 m 86 cm.

En el campionat de Catalunya júnior va aconseguir un nou títol de campiona catalana amb una gran marca de 3 m 85 cm, millor marca personal, i molt propera a la marca mínima que se li demana per poder participar en el Campionat del Món júnior a l'estiu a l'aire lliure.

Soto i Masnou, a l'estatal absolut de pista coberta a València

En el campionat d'Espanya absolut de pista coberta, celebrat a València el 23 i 24 de març, la Jesica Soto es va classificar en 10a posició en la final de salt amb perxa amb una marca de 3 m 70 cm i la Gemma Masnou va participar en la prova dels 1.500 m i es va classificar 7a en la seva semifinal amb un temps de 4m 40,21s sense accedir a la final.

3 medalles vidrerenques al català absolut de pista coberta

En el campionat de Catalunya absolut de pista coberta, celebrat a Vilafranca del Penedès, les atletes Bàrbara Ramon (CA Lloret-La Selva) en els 3.000 m i la Jesica Soto (ISS-L'H.) en el salt amb perxa, es van penjar la medalla de plata; mentre que la Gemma Masnou (JA Sabadell) va obtenir el bronze en la final dels 1.500 m i l'Elvi Saenz (CA Lloret-La Selva) va finalitzar 4a en el salt d'alçada amb un millor salt d'1 m i 57 cm i va quedar a un pas de la medalla.

La Gemma al podi, amb l'equip català, com a campiones d'espanya de cros per autonomies

Temporada de cros

Campionats estatals de cros

L'atleta Gemma Masnou va participar en el campionat d'Espanya absolut individual i per autonomies de cros a Tarancón (Cuenca) formant part de la selecció catalana absoluta. En una cursa de 8 km la Gemma va finalitzar en una satisfactòria 33a posició i va aconseguir el títol de campiones d'Espanya per autonomies amb Catalunya per davant de Castella-La Manxa i Castella i Lleó.

En el campionat d'Espanya de cros per clubs, celebrat a l'Hipòdrom de la Zarzuela (Madrid), la Gemma Masnou va ser 26a en el cros llarg, la Bàrbara Ramon es va classificar 38a en el cros curt, l'Hugo García va quedar 41è en la cursa promesa i l'Ester Sesé va finalitzar 40a en la cursa júnior.

L'Hugo García va participar en el campionat d'Espanya de cros universitari disputat a Toro (Zamora) i es va classificar en 79a posició defensant els colors de la Universitat de Girona.

La Gemma, en els instants finals de l'estatal de cros a Tarancón, defensant els colors de la selecció catalana.

La Jessica eleva aquesta temporada el llistó cada cop més alt.

La Jessica, una temporada més, col·lecciona medalles a nivell català i estatal.

Campionats de Catalunya de cros

En el campionat de Catalunya absolut de cros llarg que es va fer a Vic la Gemma i la Bàrbara es van classificar en 7a i 14a posició, i en el campionat de Catalunya de cros curt celebrat a Caldes de Montbui la Gemma va ser 6a i la Bàrbara 8a.

L'Hugo García en el campionat de Catalunya de cros promesa celebrat a Sabadell es va classificar en una meritòria 6a posició.

L'Ester Sesé (CA Lloret-La Selva) va ser 3a en els 10 km del campionat de Catalunya de marxa atlètica disputat a El Prat de Llobregat amb un temps de 1h i 23s. En el campionat de Catalunya de cros va quedar 10a en la cursa júnior.

Club Tennis Vidreres

Accions de la Junta

JUNTA DEL CLUB TENNIS VIDRERES

Aprofitem aquestes ratlles per posar-vos al dia de les accions de la Junta. D'ençà de l'últim escrit, el canvi més notable ha estat la primera de les intervencions requerides sobre l'estat de les pistes (tapar els forats existents). Resten, per tant, punts importants en el que nosaltres considerem una adequació correcta, però estem segurs que tard o d'hora s'aconseguirà donar a les pistes un bon aspecte.

El fet sobre el qual volem tornar a insistir, i no ens cansarem de dir-ho, és fer cura de les pistes. Més d'un cop hem pogut observar gent que hi jugava a dins amb pilotes de futbol o bé que feien tombs per sobre amb bici. També és remarcable la quantitat de papers i altres embalatges que s'hi acumulen, si bé a la mateixa sortida hi ha una paperera per fer-ne ús. Demanem la vostra col·laboració per evitar aquest tipus de situacions.

D'altra banda, us avancem que properament començarem a preparar el campus d'estiu de tennis, que en

un principi es desenvoluparà durant el mes de juliol i les inscripcions del qual es tancaran a finals de juny. Ara que s'acosta el bon temps i es preveu més afluència a les pistes, us recordem que la pista 1 s'ocupa a l'hora en punt i la pista 2 a 2/4 de l'hora en qüestió. En el cas de jugar una parella, el temps d'estada són 60 minuts i per als dobles, 120 minuts. Si transcorreguts 10 minuts un cop finalitzat el temps no hi ha ningú, es pot tornar a fer ús de la pista per a uns altres 60 minuts. En tot cas, els socis tenen preferència d'ús.

Finalment, hem assistit a les presentacions dels candidats a les eleccions de la Federació Catalana de Tennis i hem emès el nostre vot. Ha guanyat el Sr. Orriols, que havia freqüentat com a jugador –no fa tant temps– les pistes municipals i amb el qual, esperem, hi hagi bona sintonia.

☞ **Per contactar:** tennisvidreres@hotmail.com

El Mundialet a Vidreres

Durant els dies de Setmana Santa el municipi de Vidreres, juntament amb altres pobles de la Costa Brava, va acollir en el seu camp de futbol diferents partits d'una nova edició del Mundialet (MIC) de futbol base, campionat internacional en les categories de promoció d'aleví, infantil, cadet i juvenil.

El motiu d'aquest campionat fou, entre d'altres, per la gespa del camp del Vidreres. Tots els aficionats van poder gaudir del talent de jugadors vinguts de diferents equips estrangers i també estatals provinents d'un gran nombre de clubs entre els quals hi ha l'Atlètic de Madrid, el Beauport, el Badajoz, el Riuprimer, el Valerenja, el Vasco Salvador, el Konoplev, el Barça, el Herefolge, la Floresta, etc.

Els jugadors locals de l'equip juvenil del Vidrerenca van participar-hi fins als partits decisius per accedir a la fase final jugant contra l'Ajax i el Rotterdam Ac.

Aquest campionat, a més de Vidreres, també es va celebrar en diferents pobles de la Costa Brava com Platja d'Aro, Lloret, Santa Coloma de Farners, Cassà de la Selva, Sant Feliu de Guíxols, Sils, Santa Cristina d'Aro, Calonge, Mont-ras, Palamós, Begur, Torroella, l'Estartit i l'Escalà.

Joves de Vidreres C. F. S. Opcions de campionat

JOSEP RUHÍ SERRA [JOVES DE VIDRERES C. F. S.]

Els Joves de Vidreres C. F. S. hem fet un molt bon inici de 2008 i acabem el març liderant el grup 1 de la Divisió d'Honor Territorial. El balanç d'aquest any són nou victòries i una derrota. Els resultats dels partits d'aquest any han estat: Ripoll "B" (3-1), Celrà (11-2), Blanda (3-6), Salt (5-4), St. Joan de Mollet (3-7), St. Antoni de Calonge (4-1), Platja d'Aro (4-5), Llagostera (5-6), Hostalric (0-3), Mont-ras (9-3).

En aquests moments queden quatre jornades per acabar la competició i hi arribem amb opcions de lluitar per ser campions. El calendari que ens espera és molt complicat, ja que a la penúltima jornada rebem el Pals, que és l'actual campió i acabem la lliga a la pista del Ripoll "B" que encara té opcions de lluitar pel títol. Passi el que passi en aquest final de lliga, la temporada haurà estat un pas endavant per al club, ja que l'equip ha seguit creixent en aquest tercer any d'existència.

Un cop finalitzi la lliga es disputarà la Copa Federació, a aquesta hi participaran els cinc primers classificats de cada grup de territorial. En aquests moments ja estem matemàticament classificats per a aquesta com-

petició i esperem oferir una bona imatge en la nostra primera participació.

Del dia a dia del club ens ha fet molta il·lusió que en Marc Batll·lloera fos convocat per participar en un entrenament de la selecció catalana sub-23. Aquesta s'està constituint en aquests moments i aviat començarà a competir. En Marc forma part d'un grup de 22 jugadors a partir dels quals es faran les convocatòries per als partits. Esperem que en els dos anys que li queden com a sub-23 pugui tenir alguna oportunitat de demostrar la seva vàlua.

Aprofitem aquest escrit per recordar-vos que a principi d'estiu organitzarem la segona maratón de futbol sala de Vidreres, que en principi es disputarà el cap de setmana del 5-6 de juliol i esperem veure-hi molts equips del poble. Si algun equip està buscant un entrenador per a la maratón té l'opció d'en Xevi Oller, un gran estrateg que es mereix una oportunitat després del seu fracàs amb Vodka Juniors.

Com sempre, volem donar les gràcies a la gent que ens ve a donar suport al pavelló, ja que sense vosaltres tot seria més complicat.

24 de Febrer calçotada al Pavelló

Classificació	
Joves de Vidreres C.F.S.	53
Pals F.S.	51
Ripoll "B"	48
Llagostera F.S.	44
Salt	39
C.F.S. Santa Cristina	37
C.A.F. Platja d'Aro	34
Sant Antoni de Calonge	30
Sant Joan de Mollet	26
C.F.S. Hostalric	25
Celrà U.C.E.	22
C.E. Mont-ràs	20
C.E. Blanda	20
Estructures Mab. F.S.	0

18è Open World Cup Vila de Vidreres

CLUB D'AEROMODELISME VIDRERES

Els dies 22 i 23 de març, a les Pistes de les Bòries, vam tornar a organitzar una nova edició de l'Open Vila de Vidreres, prova puntable de la Copa del Món d'Aeromodelisme.

La participació vidrerenca va estar representada per les parelles Gràcia-Roca en la modalitat de carreres i la parella formada per Gràcia-Mata en la modalitat de carreres Goodyear.

Els resultats en les diferents modalitats van ser els següents:

En la modalitat de velocitat

(F2-A)

- 1r, Mange (FRA)
- 2n, Parramon.

En la modalitat d'acrobàcia

(F2-B)

- 1r, Magi (ITA)
- 2n, Beringer (FRA)
- 3r, Carles Mas (ESP)

En la modalitat de carreres

(F2-C)

- 1r, Hernández-Hernández (ESP-Madrid)
- 2n, Alonso-Iglesias (ESP-Valladolid)
- 3r, Gràcia-Roca (Vidreres)

En la modalitat de combat

(F2-D)

- 1r, Mateo
- 2n, Mateo jr.
- 3r, Fco. Mons

En la modalitat de carreres Goodyear

(F2-F)

- 1r, Gràcia-Mata.

Els nous reptes del Nou Patí Vidrerenc

NOU PATÍ VIDRERENC

Després de la seva presentació oficial, el passat 27 de gener, el Nou Patí Vidrerenc té com a finalitat portar els nostres patinadors/es al nivell més alt dins del patinatge artístic sobre rodes.

Això es durà a terme sense perdre de vista la part lúdica de tots els esports.

Tenim tots molta feina per fer arribar els nostres objectius i aconseguir diferents podis d'ara endavant.

Participarem als campionats Interclubs el 10 de maig i a les més importants proves federatives d'aquesta temporada, les quals esperem superar com ja han fet les nostres patinadores Paula Sacasa i Ainoa Márquez el passat 8 de febrer.

El proper 28 de juny serem els encarregats de l'organització del Campionat Preliminar, al qual resteu tots convidats.

Aprofitem aquestes línies per donar la benvinguda a tots aquells nens i nenes que han entrat a formar part del nostre club, així com convidar tota la resta a provar el meravellós món del patinatge artístic.

Si hi esteu interessats, us esperem al pavelló dilluns, dimecres i dijous de 6 a 8 del vespre.

Ludibàsquet 2008

CLUB BÀSQUET 9 CAULÈS

Els propers 14 i 15 de juny tornem a organitzar el Ludibàsquet. Arribem a la setena edició amb un format i un contingut que hem anat renovant, any rere any, per convertir-lo en una autèntica festa per als nens i nenes. Cada any hi participen una mitjana de 90/100 equips. Les categories que competeixen són des de pre-mini a cadet (de 6 a 14 anys d'edat). Fora de competició hi trobem també els equips d'escola de bàsquet (més petits de 6 anys), que reuneix un nombrós grup de nens, nenes, pares i mares que comencen a introduir-se en el món del bàsquet.

Tot plegat fa una mitjana de 1.200/1.300 nois i noies que anualment participen en el Ludibàsquet, i el converteixen en una gran festa d'aquest esport.

Són dos dies de competició ininterrompuda en els quals els equips s'enfronten per categories, amb un objectiu comú: que tothom gaudeixi de l'esport del bàsquet en un entorn de festa i diversió. Per aquest motiu, no oblidem tot el que envolta aquests dos dies de competició. Els nois i noies podran gaudir de tallers, inflables, jocs de taula, *karaoke*, concursos i d'altres activitats que mantindran entretinguts els nois i noies en les estones de lleure.

Com ja es va fer l'any passat, l'espectacle central de dissabte a la nit reunirà tots els participants per poder tornar a veure en acció els Dunkin Crazy Show, el millor grup europeu de bàsquet acrobàtic que, l'any passat, tant va fer vibrar tot el pavelló municipal, ple de gom a gom.

Animen a tots els que hi participin perquè gaudeixin d'aquesta festa i també convidem tot el poble de Vidreres a assistir a la competició i a les activitats paral·leles que organitzem.

Per a més informació, podeu consultar la web www.ludibasquet.org, que en els propers dies es tornarà a obrir per donar informació més detallada sobre el Ludibàsquet 2008.

Benvinguts a la festa!

Àpats de fires

JOSEP BORRELL RIPOLL

Al llarg de l'any, en molts pobles i ciutats d'aquest país, se celebren fires artesanals o comercials, com, per exemple, la fira de tractoristes de Vidreres, on tradicionalment s'hi sol fer un bon àpat cuinat amb productes de la temporada, en el qual els comensals aprofiten per gaudir d'un bon àpat i d'una conversa relaxada i distesa amb la resta de la taula. El cuiner responsable de fer el dinar pot triar una enorme varietat de plats, això sí, és molt important que els productes siguin frescs i propis del territori on se celebra la fira. També és important que el cuiner no intenti lluir-

se amb plats excessivament elaborats o sofisticats, els quals normalment no s'ajusten a les característiques de la fira que se celebra. Un exemple dels menús que podríem trobar en aquestes fires poden ser de primer plat: amanida d'embotits, faves i pèsols a la catalana, fesols fregits amb cansalada, etc. I de segon, ànec amb peres, fricandó de vedella amb salsafins, xai amb samfaina, pollastre rostit, etc.

A continuació teniu el menú que any rere any la fira de tractoristes de Vidreres ofereix a tothom que s'hi atansa.

Faves i pèsols ofegats a la catalana

Ingredients (per a 4 persones)

- 500 g de pèsols
- 500 g de faves
- 400 g de botifarra negra
- 400 g de botifarra blanca
- 250 g de cansalada
- 250 g de ceba
- 100 g de pastanaga
- 300 g de tomàquet
- Una fulla de llorer i una altra de menta
- Una cullerada sopera de licor de menta
- Una cullerada sopera de moscatell
- Aigua, oli i sal

Elaboració

Sofregim la ceba; quan estigui daurada, afegim el tomàquet. Al cap de 10 minuts, afegim la cansalada i la pastanaga. A continuació hi posem les faves i els pèsols, que haurem fet bullir durant 15 minuts amb les fulles de menta i de llorer. Hi afegim les botifarres tallades a rodanxes, que hauran de bullir cinc minuts més i, finalment, el licor de menta i el moscatell, que deixarem bullir només dos minuts. Ho deixarem reposar deu minuts i ja es podrà servir.

Fricandó de vedella amb salsafins

Ingredients (per a 4 persones)

- 1 kg de vedella
- 300 g de ceba
- 300 g de tomàquet
- 150 g de farina
- 400 g de salsafins
- Una copa de conyac
- Una grapa d'ametlles
- Aigua, oli, sal i pebre

Elaboració

En una cassola se sofregeix la ceba i el tomàquet. En una paella a part es fregeix la vedella que prèviament s'haurà salpebrada i enfarinada. La vedella es barreja amb el sofregit que haurem fet abans, i tirem una copa de conyac per sobre que bullirà durant un minut, i a continuació hi afegim aigua per tal que bulli durant 45 minuts a foc lent. A mitja cocció afegim els salsafins. Passat els 45 minuts s'afegeix la picada amb l'ametlla i all (per fer la picada podem afegir-hi una presa de xocolata) i deixem que continuï bullint a foc lent durant cinc minuts més. Ho deixem reposar deu minuts i ja es pot servir.

El sud del Marroc

Anar a un país musulmà sempre és un atractiu en si mateix. Només passejar pels seus carrers, socs, medines... ja és impactant per les seves diferències evidents amb el nostre país. En aquest viatge, a més a més, hem vist magnífics paisatges de muntanyes imponents, valls, costes, deserts, oasis...

CARLES PUIG

Vàrem tenir la gran sort que els nostres amics amb els quals vam viatjar coneixien personalment el guia que ens va acompanyar tot el viatge. Es diu Alí, un berber intel·ligent i espavilat que parlava perfectament cinc idiomes i començava a aprendre el català. Coneixia, a més, tots els racons del seu país, per més llunyans que fossin, i era un gran enamorat de la cultura i la història berber.

Marràqueix

Arribàrem al modern aeroport de Marràqueix el diumenge a la tarda i després de deixar l'equipatge a l'hotel vam decidir anar a visitar la ciutat. Evidentment, per descobrir aquesta gran ciutat, necessitàvem un mínim de tres dies, però nosaltres només preteníem fer un petit tastet.

Els divendres és el dia en què tots els musulmans van a la mesquita, però ja que el Marroc és cada vegada més "occidental", el diumenge ha esdevingut dia festiu. Així doncs, mentre ens dirigíem al centre (*medina*) vam poder veure els magnífics jardins i molta gent que hi estava passant el dia.

Per les amples avingudes circulaven bicicletes, motos petites i grans, carros tirats per ases, cotxes desgavellats, taxis col·lectius, però el comú denominador era

que anaven plens de gom a gom. Sorprenia veure una motoreta amb quatre persones de la mateixa família a sobre, sense casc i sense respectar cap mena de codi de circulació!

Ens anàvem apropant a la muralla de color rosa, d'uns dinou quilòmetres i molt ben conservada. Al fons vàrem veure l'imponent *minaret* de la mesquita La Koutoubia, construït al segle XII, pràcticament igual a la nostra Giralda de Sevilla, que es va construir un any després. Després visitàrem el zoco o mercat. Els carrers eren estrets i plens de botigues on tothom et convidava a comprar.

Finalment, quan es va fer fosc, arribàrem a la famosa plaça Jemaa el Fra, vinculada als morts perquè sembla ser que en aquell indret s'executava gent. Estava a rebentar de persones, tant turistes com del país. A cada metre quadrat hi havia una cosa diferent: parades de suc de taronja boníssims per mig euro, parades de fruits secs, de pastissos, de roba, taules a l'aire lliure per menjar allò que havien cuit allà mateix, domadors de micos, encantadors de serps, músics, aiguaders, senyores que et pintaven la mà amb *henna*, venedors de remeis i d'herbes que t'explicaven amb tot detall com funcionaven i, també, hi havia qui t'explicava contes de manera molt efusiva. L'escriptor Juan

Goytisolo ha aconseguit que la UNESCO declari aquests "ron-dallaires" Patrimoni Oral de la Humanitat.

Sortim d'aquella plaça embafats de colors, olors, música i gent.

La costa atlàntica

El dilluns ens vam dirigir cap a la costa en un 4X4 carregat de maletes a la baca. En aquella zona creix un arbre molt característic: l'argan. L'argan és similar a l'olivera, la seva fulla és perenne i punxeguda per tal de protegir els seus fruits semblants a les olives. D'aquest fruit es poden extreure tant olis comestibles com olis per a productes de bellesa.

Vam visitar una cooperativa de dones que elaboraven de forma artesanal productes derivats de l'argan. Després ens vam aturar per veure un arbre d'argan amb tres cabres que increïblement hi havien pujat. Vam voler fotografiar l'escena, però ràpidament sortiren uns pastors a demanar-nos la voluntat, va ser aleshores que vam entendre com havien "pujat"...

Aquest és un dels múltiples exemples de l'habilitat i de la imaginació que tenen els habitants d'aquest país per aconseguir diners dels turistes però, això, igual que el regateig, és part del viatge.

Abans de dinar arribarem a Essaouira (en temps de les colònies es deia Mogador). És una ciutat preciosa, amb cases blanques, amb finestrons blaus i les muralles de color de rosa. Té un port important amb les seves barques blaves. Ens explicaren que el blau era repel·lent de mosquits. Aquest color va estar present al llarg del nostre viatge: vestits, turbants, cases, taxis...

En aquest port, juntament amb el d'Agadir, hi arribava el comerç transsaharià (esclaus, goma aràbiga, marfil, plomes d'estruç...) transportat per les caravanes que venien de Tombuctu. Imprescindible comprar marquetaria de fusta de tuia africana i un quadre pintat pels pintors de l'escola de la ciutat.

En aquesta ciutat, el nostre guia, l'Ali, va comprar peix fresc que ens van cuinar en un senzill restaurant de la *medina* i vam menjar fins que no vam poder més.

Cap al tard, amb el cotxe, vam passejar per la llarga platja, totalment solitària, veient com el sol s'amagava... no hi ha paraules.

L'hotel on vam dormir estava molt bé, com tots en els quals vàrem estar, decorats a l'estil musulmà i berber, amb sostres de fusta decorada i treballada, les portes de les habitacions pintades de colors... tot fet amb molt de gust i molt ben cuidat. Es dormia molt bé si tenies la sort que no et despertessin a un quart de sis del matí perquè cridaven a resar des del *minaret*.

El dia següent anàrem cap al sud, seguint la costa. És una zona molt verge, fa molt de vent, l'aigua és freda, les onades molt fortes i l'economia encara no acompanya. Potser així continuarà sent verge per molts anys...

Pel camí vam veure molts ramats de xais, cabres i alguns dromedaris vigilats per nens o dones que ens saludaren en passar i també alguns ens oferiren oli d'argan. Vam dinar a Agadir, una gran ciutat i port molt important amb vaixells de guerra, pesca, creuers i d'esbarjo. Aquesta ciutat va ser destruïda per un terratrèmol l'any 1960 i l'han reconstruït en un altre indret. Seguirem cap al sud després de visitar la preciosa Aglou

Plage i Tiznit, una ciutat emmurallada enjardinada i molt ben cuidada, on treballen molt bé la plata. Dormirem en una espècie d'alberg que dona directament a la platja, una meravella. L'amo parlava el castellà perquè havia treballat a Espanya. Vam tenir una llarga conversa, menjàrem molt bé i vam tastar per primera vegada el vi marroquí. A la terrassa on vam menjar, que tenia magnífiques vistes a la platja, hi passejaven gats, gossos i un xaiet que seguia a la cambrera.

A partir d'una hora del vespre tanquen el llum electrogen i ens quedàrem a les fosques, havíem de moure'ns amb espelmes. El cel era serè, ple d'estrelles, la lluna... Adormir-se amb el soroll constant i repetitiu de les onades va fer que fos una nit inoblidable.

L'endemà al matí ens aixecàrem aviat i anàrem amb el tot terreny per la magnífica i llarga platja on la muntanya cau, però han quedat dos dits rocosos que cauen a dins l'aigua per on passen amb el cotxe, són "Les falaises rouges d'Agadir", un espectacle únic!

Després de tornar a la carretera, anem 10 quilòmetres al sud, fins a Sidi Ifni, antiga colònia espanyola on vam veure alguns cartells dels carrers en castellà i on es conserva l'edifici del governador que no s'ha ocupat i, a poc a poc, s'està derruïnt. A la façana hi ha l'escut de pedra de l'àliga del dictador Franco. A la ciutat hi havia molta gent passejant pel carrer i tenen també una platja molt gran i maca. Seguidament, ens enfilàrem per un congost i anàrem cap a l'interior.

L'Anti-Atlas

Marroc està farcit de muntanyes, a part de l'Atlas hi ha l'Anti-Atlas, també té altres cadenes muntanyoses imponents que t'ofereixen tot un espectacle en anar-les recorrent i contemplant. Ens van dir que Marroc vol dir "mar" i "roc" (roques), no sabem si és veritat, però, si no ho és, està ben trobat!

Anem en direcció Tafroute i haguéssim pogut passar per la Vall dels Ametllers, però vam fer un camí menys turístic. Arribàrem a Guelmin i després de menjar un ou ferrat amb pa i te verd vam passar per zones mig desèrtiques, amb moltes roques. Vam veure zones planes i altres muntanyoses, sempre per pistes, pràcticament sols. En alguns llocs han intentat plantar en feixes blat o civada, però la manca de pluja fa que no pugui sobreviure. De tant en tant, vam trobar nòmades amb les seves tendes de color negre (*haimes*) i els seus ramats.

Visitàrem les pedres pintades (Agard Oudab). En aquell poble les cases estan pràcticament encastades a les roques. Tots aquells dies vam veure les típiques cases de fang o tova. En els pobles més grans hi ha la *kasbah*, que és un barri fortificat dins la ciutat que també està fet de fang. El contrast de les cases de fang amb el desert, les muntanyes, les palmeres i els camps verds té una força i un impacte visual insuperable.

Tafroute és un poble gran, entre muntanyes. Fa fresca, quasi podríem dir que fa fred. En realitat durant tot el viatge mai no hem passat calor. Per tant, és de les millors èpoques de l'any per visitar el Marroc. Aquí es

fan, en petits tallers, "babutxes" (sabates típiques) de tots colors, però destaquen les de color groc i vermell. De bon matí ens dirigim cap a Tata, aquesta etapa del viatge serà també molt diferent i única. Primer passem per alguns pobles amb cases de fang, altres amb cases de color rosa, normalment petites i senzilles, però de tant en tant ens en trobem alguna de molt gran i ostentosa i ens assabentem que són d'emigrants, fills d'aquest poble que han fet diners i es construeixen aquesta gran casa per quan es jubilin i tornin d'Europa.

Després de passar per terrenys molt àrids, amb rostolls secs, rodejats de muntanyes pelades i pedregoses, entrem en una vall per una gorja estreta tota plena de pedres. En realitat és un antic riu d'uns 30 metres d'amplada. Aquest riu era fa 5.000 anys cabalós i portava molta aigua. En alguna cova s'han trobat pintures rupestres on es demostra que hi havia tot tipus d'animals i suposem que la mà de l'home tallant arbres i el canvi climàtic han provocat aquesta desertització... Només de pensar que potser és això el que ens ve se'ns posa la pell de gallina.

Estem a la vall de Tagetzoute, de cop es comença a veure més verd i una mica d'aigua i ja trobem algun poble amb cultius de fava, blat, palmeres, fruiters... però estan aïllats, ja que a la carretera que circula pel riu sec només hi poden arribar els tot-terrenys. Són pobles berbers i la gent d'allà van vestits amb molts de colors. Algun nen ens saluda quan passem i ens demana bolígrafs. Nosaltres ens parem i comencen a sortir de tots els racons molts nens i nenes, amb aquells ulls tan foscos i amb un somriure sempre als llavis. Són espavilats i molt vius. Els hi donem bolígrafs a tots i el guia parla

amb ells i ens diu que la condició és no donar-los diners, tenir regals per tots i mai tirar els regals des del cotxe en marxa. El nostre pensament és si fem bé. No els estarem mal acostumant? Què pensaran dels turistes? Els fem sentir més pobres?

Per fi arribem a Tata, però pel camí gaudim del paisatge de muntanyes erosionades per la pluja i el vent de molts anys, amb colors diferents, amb franges diferents... No parariem de fer fotografies, tot és d'una bellesa única. La ciutat és molt nova, s'ha construït al voltant d'un important aquarterament de militars (estan a prop d'Argèlia i el problema saharià amb el Front Polisario es viu amb la presència de multitud de controls militars a la carretera). Aquí la població està formada per beduïns, berbers i haratins, que són descendents dels esclaus negres.

El desert

Alí ens espera i apareix vestit de berber (és a dir, amb un turbant blau, gel-lava blava amb sanefes daurades, pantalons blaus amples i babutxes grogues). Sempre ho fa quan arriba a la seva província.

El desert és diferent, primer trobarem una esplanada rocallosa de vint quilòmetres d'ample rodejada de muntanyes amb formes molt diferents.

Després trobarem el llac sec Iriki, amb restes de sal d'uns cinquanta quilòmetres quadrats. És espectacular travessar-lo amb un tot terreny i tota una experiència, ja que és el migdia i fa molt de sol i veiem aigua (és un miratge!).

Finalment, arribem al desert de dunes, allí en instal·lem en unes *haimes* d'una família. La visió de les dunes de Chagaga, el color de la sorra i el cel són magnífics, però per fer-ho inoblidable un grup de núvols ens deixa

aigua (pluja al desert!). Això sí, abans de ploure una forta ventada ens porta la fina sorra al qualsevol part del cos i menjarem sorra una bona estona! Arribar fins aquí és impossible sense un guia que conegui el camí i que tingui l'habilitat de conduir enmig de les dunes.

Després de sopar un bon *tagine* de mandonguilles i de verdures, els berbers fan foc i ens estem una bona estona xerrant

tots plegats, explicant acudits i compartint i gaudint aquests moments tan especials. De tant en tant, sortir del campament i mirar el cel, sense contaminació lumínica, és un espectacle difícil d'oblidar. També dormir en una *haima* enmig del desert amb aquell silenci és una agradable experiència.

Els oasis i palmerars

Abans d'arribar a la Vall del Drâa, passarem per molts pobles oasis, amb els seus magnífics palmerars on es pot veure els tres nivells de cultiu (les palmeres amb dàtils, els fruiters i els productes de l'horta). Aquest verd enmig del desert sempre provoca un impacte visual pel contrast de colors.

Anem de la ciutat de Mhamid fins a Zagora, dues ciutats molt interessants des d'on s'organitzen sortides al desert.

La Vall del riu Drâa

El Drâa és un dels rius més importants del Marroc i la carretera el va vorejant. És un plaer veure aigua circulant, tot i que ha disminuït des que s'ha fet un pantà. A Zagora hi ha un palmerar de quasi un milió de palmeres. Els pobles són de cases de fang i necessitariem dos o tres dies per gaudir d'aquesta vall.

Arribem a Ouarzazate, ciutat més gran, amb una preciosa *kasbah* feta de fang. Fem una visita als pares de l'Alí, sopem a casa seva i, tot plegat, fa que coneguem una mica més la realitat del país.

Ja que és el darrer dia al Marroc hem de fer aquesta meravellosa ruta molt ràpidament, però es mereixeria dos dies, perquè és una carretera que travessa l'Atlas.

Passem per un port de muntanya de dos mil dos-cents metres d'alçada. Abans visitem el poble Ait-Benhaddou on veiem un riu, boscos de pins, prats, pobles molt bonics i muntanyes nevades de més de quatre mil metres. També hi ha multitud de parades al llarg de la carretera on et venen minerals i fòssils de la zona.

Cap al tard agafem l'avió direcció Girona. Ha estat un viatge magnífic, malgrat que queden molts racons per descobrir d'aquest meravellós país.

El menjar

Cal destacar el *tagine*, que és el nom del recipent de fang (semblant a les nostres cassoles, però la tapadora acaba en punxa). Aquí poden fer combinacions molt variades: pollastre amb llimones i olives, carn de xai o vedella amb tota classe de verdures... Sempre amb les seves espècies. Un altre dels seus plats principals és el cuscús, les broquetes, els pastissos, la fruita, amanida, fruits secs. Per acabar, t'ofereixen el te verd, que sempre està present.

BERBERS I CATALANS: SOM TAN DIFERENTS?

Us semblarà estrany, però els dos pobles tenim moltes coses en comú: els berbers tenen una cultura pròpia, bandera i colors seus, una llengua i un alfabet diferenciats de l'àrab. Tenen fama de molt estalviadors i bons comerciants, els seus déus són diferents dels musulmans i, a poc a poc, van lluitant perquè se'ls reconegui la seva idiosincràsia.

Carta oberta

JUNTA DE L'AMPA DEL CEIP SANT ISCLE

Des de la junta de l'AMPA del CEIP Sant Iscle de Vidreres es van fer arribar diversos escrits i preguntes a l'antic Govern de l'Ajuntament de Vidreres referents al mal estat dels "pisos dels mestres" que estan enganxats a l'edifici de l'escola, amb la finalitat de saber realment quin perill representaven pel fet d'estar afectats d'aluminosi.

El permanent increment d'alumnat fa que en aquests moments hi hagi més de 470 alumnes en el Centre, quantitat que va augmentant amb els anys, fet que ja va comportar que s'hagués d'instal·lar un mòdul prefabricat on poder encabir algun dels grups desdoblats. Aquesta situació ve acompanyada dels fets que ja s'han dut a terme: hem renunciat a la biblioteca, a un laboratori, hem partit aules, tenim el menjador amb una separació per tal de reconvertir-lo en "gimnàs", etc... Tot això comporta que s'estiguin realitzant classes de reforç en els passadissos, en el "cuarto" de l'AMPA, a la sala de professors, etc..., tot plegat queda molt lluny del que haurien de ser unes instal·lacions adequades per exercir la pràctica docent.

Fa uns 5 anys es va proposar una reforma de l'edifici actual, posteriorment es va analitzar la proposta de portar als alumnes als barracons de l'IES mentre es construïa el nou edifici en el mateix emplaçament on es troba ara el Centre. Finalment, fa uns 4 anys, es va determinar que la millor solució consistia en la construcció d'una nova escola en un nou emplaçament. Els terrenys que va escollir l'equip de l'antic Govern de l'Ajuntament (CiU-ERC) van ser uns de situats prop de la Pineda d'en Mazó al SUS 4 del Pla General.

Fa quasi un any que els terrenys ja estan cedits al Departament d'Educació i per sorpresa nostra (crèiem que el projecte ja s'estava redactant), el Departament d'Educació notifica a l'Ajuntament que el projecte de la nova escola no s'ha començat perquè falta docu-

mentació com: signar un nou conveni amb l'ACA (els serveis de l'Aigua), el promotor del Sector i l'Ajuntament. Això té una repercussió econòmica de 352.141 euros (sense IVA) i firmar un nou conveni amb el promotor de les obres d'urbanització i del SUS 4 per portar a terme la retirada de la línia elèctrica BT que té un pressupost de 144.515,50 euros.

Des de l'AMPA vàrem trucar al Departament d'Ensenyament per tal de poder tenir una reunió amb el senyor Andreu Otero amenaçant que si no ens feien cas trucaríem als diaris per tal que la gent sabés el que estava passant. Al cap de mitja hora ens van trucar i ens van citar per al dia 3 d'abril de 2008.

El dia 27 de març de 2008, l'Ajuntament va tenir una reunió als Serveis Territorials de Girona amb el senyor Ramon Ceide (Cap de Serveis Territorials), el promotor el senyor Ribera, l'alcalde de l'Ajuntament de Vidreres i d'altres, en la qual van acordar que el promotor es faria càrrec d'un 36% de les despeses i l'Ajuntament es faria càrrec provisionalment de la resta.

Amb tot el que s'ha exposat, l'edifici on portem els nostres fills no sabem si és segur, hi ha una gran saturació i massificació per part dels alumnes i mestres, mancances d'espais evidents, poc interès per resoldre el tema. Considerem, per tant, necessari, reclamar una resposta concreta per part d'Educació. Des de l'Associació de Pares i Mares del CEIP Sant Iscle de Vidreres ens preguntem què hem de fer per tal que es resolgui d'una vegada per totes la situació de greuge que al llarg del anys hi ha hagut vers la nostra escola.

Considerem que hem tingut la suficient voluntat, diàleg i paciència!!!

Volem solucions ja.

Tinc a les meves mans una fotocòpia del pacte de govern municipal de Vidreres. És un document que l'actual equip de govern va posar a disposició de tots els regidors i regidores l'endemà mateix d'haver tancat l'acord de govern de coalició entre el grup PSC-PM i el grup d'EpV/ICV/IPM.

Aquest document, de 20 pàgines, conté, de la pàgina 7 fins a la pàgina 9, un "pla de xoc" en el qual s'estableix "per ordre de prioritat" quines són les actuacions que cal dur a terme en cada àmbit, un projecte en comú per a Vidreres. Avui, quan ja fa mig any de la presa de possessió dels càrrecs per part dels membres del nou equip de govern, he recuperat el document i he passat fulls fins arribar al punt on s'inclou el pla de xoc.

L'extensió que se'ns autoritza a ocupar en aquest mitjà de comunicació local no em permet de fer un repàs punt per punt de tots els apartats del "pla de xoc per ordre de prioritat". Tanmateix, només amb un cop d'ull del punt 1 al punt 10, ja en faig prou per fer algunes observacions respecte del pacte.

En referència amb l'apartat de governació, l'equip de govern de la legislatura anterior va deixar ja fet a disposició del nou govern un estudi sobre la circulació al centre del poble, la reordenació del trànsit i la senyalització dels carrers. Calia fer-ne un de nou gairebé idèntic al que ja teníem des del gener del 2007. Cal recordar que en data d'avui estem com tres anys enrere.

L'apartat dedicat a urbanisme abraça des dels punt 3 fins al punt 10 i, de tots, l'únic punt que es pot comprovar que s'ha acomplert és el número 5, "neteja de parcel·les privades, cartes als pro-

pietaris comunicant l'obligatorietat de complir la normativa".

Lloable. Tota la tasca realitzada en aquest àmbit és recordar als veïns que han de complir la seva obligació de netejar les seves parcel·les. Un altre detall important és visible en el camp de l'educació. Dins d'aquest apartat només es parla de la llar d'infants.

No dubto de la necessitat de promoure aquest servei, però a Vidreres tenim més preocupacions que aquesta i que també formen part de l'àmbit educatiu. Em refereixo a la construcció de l'Escola Sant Iscle. Pel que sembla, no té a veure amb l'educació i sí amb un apartat anomenat "altres", i únicament per parlar del manteniment i tancament del voltant de l'escola Sant Iscle i el projecte de reubicació de l'escota nova. Reubicació? No s'havia decidit que l'escola nova s'ubicaria al costat de la Pineda d'en Mazó (SUS-4)?

I segueixo amb l'apartat "altres". El punt 33 fa referència a "petició de l'estudi del paisatge del Pla de Vidreres en el Catàleg del Paisatge de les comarques gironines". Segons tinc entès és en aquesta zona de la qual pretenen haver demanat un estudi del paisatge on es vol situar la zona industrial. Si això és així, què hem de fer? Reubicar també la zona industrial?

Tanco el document i deso la fotocòpia al calaix. Reflexiono i m'adono que el pacte de govern 2007-2011 que els dos partits que formen govern al nostre municipi varen signar en data 20 de juliol de 2007, que el progrés municipal, s'ha quedat en l'estadi de programa, i que amb el que realment està succeint Vidreres no hi té res a veure. Xocant, no?

Mitjans electrònics

JOSEP FONT I CABALLÉ

El *Rec Clar* compleix una funció insubstituïble en matèria informativa, també municipal o especialment municipal, però, com tot mitjà escrit, peca del retard imposat per la complexitat de la seva gestació.

Davant d'aquest fet, em permeto de fer unes consideracions sobre els avantatges i la conveniència d'utilitzar els mitjans electrònics que l'actual tecnologia posa al nostre abast per accedir a la informació municipal mitjançant la web www.vidreres.com, accessible pràcticament amb tots els PC actuals. També es poden fer diversos tipus de gestions, agrair actuacions o, fins i tot, formular queixes a l'Ajuntament si alguna cosa no ens sembla correcta, per mitjà del correu electrònic. L'adreça de l'Ajuntament és vidreres@ddgi.es. Tant aquesta adreça com la web, es troben a la pàgina número dos del *Rec Clar*, d'on les ha tret un servidor.

Ben modestament, em permetria de recomanar a tots els vidrerencs interessats per les coses del nostre poble que visitin la web indicada. Allà hi trobaran les actes de les Juntes de Govern que se celebren setmanalment

i que, com és sabut, és on es prenen realment tots els acords de govern de l'Ajuntament. També hi trobaran les actes dels plens municipals, màxim òrgan de govern, a més de molta informació municipal i de les entitats, sobre activitats, actes, serveis, etc.

Crec que l'Ajuntament vol tenir al dia tota la informació municipal, però no se n'acaba de sortir (feu-ne la prova i ho veureu). També crec que és a ell a qui pertocaria donar aquesta informació, i me n'excuso si ho ha fet i jo no me n'he assabentat. De totes maneres, massa interès a tenir al poble informat i mantenir diàleg i escoltar queixes i/o suggeriments, no el deu tenir, des del moment en què celebra els plens cada dos mesos, quan l'anterior Consistori els celebrava mensualment, més que res perquè la gent pogués dir-hi la seva més sovint. I que no se'm digui que tots els regidors amb l'alcaldeessa al davant, sempre estan disposats a rebre tothom. Això ja ho sabem, com també sabem que no és el mateix exposar les coses personalment que públicament. I és d'això del que em queixo. Ben atentament.

Els gegants s'engalanen

COLLA GEGANERA DE VIDRERES

Hola vidrerencs!

Sóc la Victòria, la geganta del poble.

Ara fa dies que no ens veiem. No diríeu mai on hem anat l'Isclé i jo, doncs ara us ho expliquem.

Com que fa molts anys que anem amunt i avall, de poble en poble i de ciutat en ciutat, ens hem pres unes vacances. També ens han acompanyat els nostres amics capgrossos, en Sidru, la Tedeta i en Baldiri.

Hem anat a passar uns dies a un saló de bellesa de Terrassa, el d'en Jordi Grau. Ens han fet tota mena de massatges, tractaments per al cutis i un repàs en el maquillatge. La veritat és que, després d'haver passat per les seves mans, hem quedat com nous.

Ara ja estem a punt per tornar a saltar i ballar per carrers i places de tot arreu.

Ara que estem ben "guapos" i com que fa temps que no ens hem fet un vestit nou, anirem cap a ca la modista, la Maria Carós, i li direm que ens en faci un a mida. Això no li fa tanta gràcia a l'Isclé, ell sempre diu que quan la dona es vesteix el rellotge no existeix. Triarem una roba ben maca i apa! a lluir pel poble, que avui hi som i demà, Déu dirà.

Vinga doncs, prepareu-vos que els gegants de Vidreres ens estem engalanant per tornar a passejar i dansar amb tots vosaltres ben aviat.

Au! Ara sí que acabo, l'Isclé ja ho diu que no callo mai. Vaig a veure si l'acabo de convèncer per fer-se el vestit.

No ens ho mereixem!

COMISSIÓ DE VEÏNS DEL PLA DE LA FONT

Opinió

En el sector del barri del Pla de la Font de Vidreres, situat entre la cruïlla de la C-35 i C-63, els passats mesos de setembre-octubre s'hi va instal·lar una planta asfàltica mòbil. Quan va iniciar l'activitat funcionava tant de dia com de nit. Els veïns ens vam queixar a l'Ajuntament perquè a la nit feia soroll i també perquè generava pudors. La nostra sorpresa va ser quan ens van dir que la planta no tenia permisos i que tot i això "no la pensaven tancar"!

Els veïns ens vam mobilitzar per tal de tancar i desmantellar la planta i van aconseguir recollir més de 500 firmes que s'han presentat a l'Ajuntament.

Després de cinc mesos de funcionament, a dia d'avui, la planta encara es troba en procés de legalització. En l'actualitat l'alcalde ha realitzat un decret per la resolució de l'informe de la Agència Catalana de l'Aigua (ACA) dient que la ubicació no és favorable, per la qual cosa l'Ajuntament ha donat un termini de 10 dies a l'empresa per presentar les al·legacions oportunes i, si aquestes són favorables per a l'Ajuntament, la podran tornar a obrir.

Amb anterioritat l'alcalde n'ha fet dues més: la primera perquè la planta no complia ni uns mínims de seguretat ambiental i, la segona, per treballar de nit provocant molèsties als veïns. A més a més, s'ha de tenir en compte que aquesta planta es troba situada sobre un aquífer classificat de la conca del Tordera i al costat de pous d'aigua potable que abasten la xarxa corrent del poble.

Com a veïns ens trobem indignats pel mal funcionament de l'equip de govern municipal. Primer de tot, per deixar iniciar una activitat sense la seva respectiva documentació. Us imagineu què passaria si un particular comencés una obra sense el permís d'obra corresponent? En segon lloc, perquè sembla que els interessis més l'acabament immediat de la carretera C-35 que la possible contaminació de pous d'aigua potable del poble.

I no només la C-35. Des del Departament de Política Territorial i Obres Públiques la voluntat és mantenir la planta perquè es troba situada en un lloc estratègic per al desdoblament de l'autovia del Nord-est (prolongació de la Nacional II), el tercer carril de la Autopista AP-7, i per al que convingui!

Per cert, les entitats superiors a l'Ajuntament, que són els qui tenen competència per donar permís per al funcionament, han demanat, a mes de març de 2008, els informes per poder-la legalitzar. Aquestes entitats han dit que no poden treballar si no hi ha els seus informes favorables. En resum: planta il·legal i amb consentiment del govern municipal.

Per acabar, el passat dia 25 març 2008 es va realitzar el ple municipal a la sala d'actes de l'Ajuntament i es va preguntar el per què els carrers del poble, que s'han obert per passar la canalització de l'aigua potable, no estan correctament tapats. Resposta de l'alcalde: "perquè la planta asfàltica està tancada". O sigui, que aquesta planta és l'única que pot proporcionar asfalt al poble? Doncs com s'ho ha fet Vidreres fins ara per tenir uns carrers tan ben asfaltats?

També es va comentar la preocupació dels veïns del Pla de la Font sobre l'interès que té el govern municipal de Vidreres en la construcció del sector SUS 10 (futur macro-Parc d'Activitats de Vidreres). La reflexió d'una veïna va mostrar la preocupació davant l'elevació d'aquest sector industrial entre 3 i 4 metres d'alçada, fet que provocaria un gran augment del risc d'inundabilitat del barri del Pla de la Font, la zona poliesportiva, CEIP Salvador Espriu, IES de Vidreres i, fins i tot, la propera llar d'infants que està per construir en aquest mateix sector.

I, finalment, es va demanar al govern municipal que escolti els veïns del Pla de la Font sobre la nova infraestructura que es vol realitzar a l'entrada del poble (carretera de Lloret davant del pavelló), per evitar que aquest sector es converteixi en el pantà del poble.

Renovació de la secció local d'Esquerra

FRANCESC FALGUERAS I BAQUERO [ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA]

Després de les darreres eleccions municipals del juny del 2007, es va obrir un ampli debat dins de la secció local d'Esquerra Republicana a Vidreres. Fruit d'aquest debat, els militants i els simpatitzants varen creure oportú que qui es fes càrrec de l'executiva del partit a nivell local no fos cap dels regidors electes a l'Ajuntament, i així diferenciar el que és govern o oposició amb el grup polític.

Des d'aquestes ratlles vull agrair la tasca realitzada pel darrer president (en Joan Julià), que feia 16 anys que exercia aquest càrrec.

El passat 31 de gener, en l'assemblea de militants/es d'ERC, vaig ésser escollit nou president de la secció local d'Esquerra Republicana a Vidreres.

Aquest càrrec el vaig acceptar de bon grat, bàsicament, pel que us diré a continuació:

- Pel grup de companys/es que formem l'executiva local.
- Per l'empenta i les ganes de treball que tenim.
- Pel desig de diàleg que portem a dins nostre.
- Per la voluntat i la il·lusió d'ampliar el grup d'Esquerra a Vidreres.
- Per les ganes de tirar políticament endavant, sense rancúnies del passat.
- Pel bon criteri polític que veig dins d'aquest equip.

Per aquests motius i molts d'altres, encapçalo l'executiva local d'Esquerra a Vidreres que està formada per:

- Francesc Falgueras Baquero, presidència
- Bosco Anton Garcia, secretaria d'organització
- Alfons Oliver i Aluaret, secretaria de finances
- Eduard Adrobau Ros, secretaria d'imatge i comunicació
- Rosa M. Carreras Serrano, secretaria de la dona
- Jordi Daranas Pla, portaveu del grup municipal
- Joan Julià Solé, secretaria de política municipal
- Jordi Comas Mateu, representant de les JERC.

Si tu també ets dels que pensa que una altra manera de fer política és possible, uneix-te al nostre grup.

Si tens qualsevol consulta, suggeriment o, simplement, vols contrastar opinions, posa't en contacte amb nosaltres.

Per correu ordinari:

Esquerra de Vidreres
Apartat de correus, núm. 200
17411-VIDRERES

Per correu electrònic:

vidreres@esquerra.org

Per telèfon al número:

609 173 485 (Francesc)

Carta oberta a Francesc Falgueras i Baquero

LLUÍS FERRER I PRAT (REGIDOR DE BENESTAR SOCIAL, SANITAT, TERCERA EDAT I COMERÇ)

Senyor, em veig amb l'obligació de contestar el seu article del passat *Rec Clar* perquè, encobert com una "opinió general", no és res més que un pur atac personal. Quan el que es pretén és fer una anàlisi de la feina dels altres grups, es tenen en compte dos punts: primer, no personalitzar amb l'excusa de "seguir un ordre", perquè ni estem posats en fila, ni per ordre alfabètic, ni fer tant èmfasi amb el meu sou, que és exactament igual que el de la resta de regidors de l'equip de govern i el que cobraria vostè en cas de ser-hi. En tot cas, és totalment equiparable a la mitjana del que obtenen regidors d'ajuntaments semblants al nostre. Segon, si realment es vol fer una crítica objectiva s'espera almenys a l'any i no als tres mesos, perquè no fa falta ser massa intel·ligent per veure que en tant breu espai de temps no es pot acabar res. No em puc creure que tot això ho digui una persona que ha estat governant a l'Ajuntament i que sap més que ningú que... s'ha demanat... s'ha contactat... no són solament paraules sinó l'inici de projectes molts dels quals vostès van deixar de fer –no en tres mesos sinó en quatre anys– en un govern

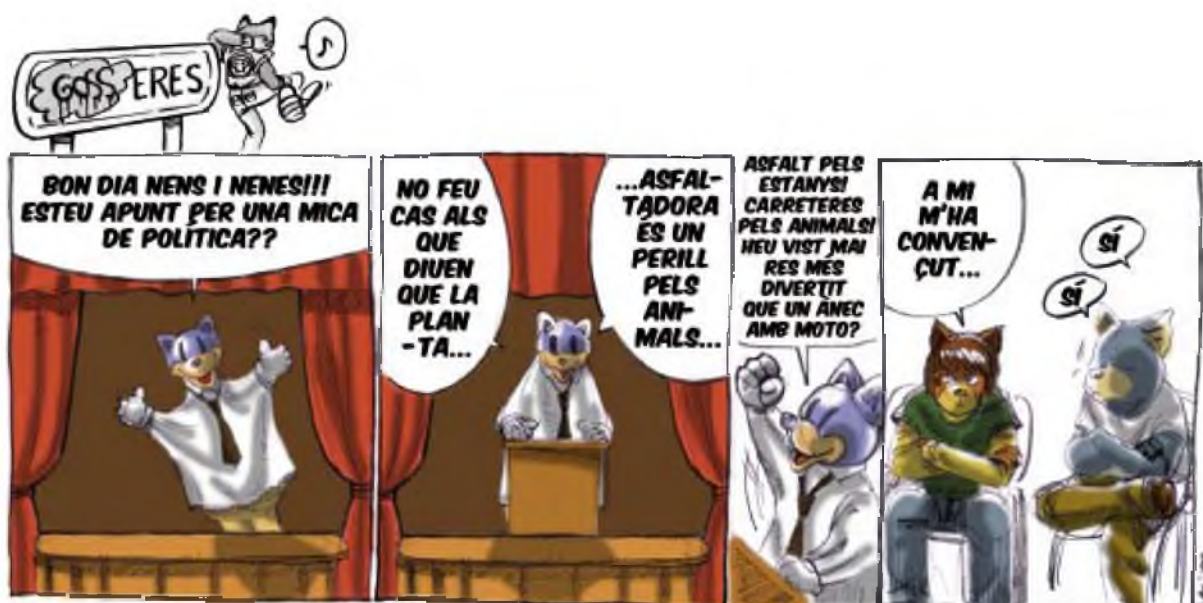
tan "esplendorós" que els va deixar a l'oposició amb la meitat de personal.

Per altra part, no li consento que vulgui donar de mi la imatge d'un depredador "pessetero" quan dels meus 60 anys me n'he passat més de la meitat treballant pel poble sense cap incentiu. He col·laborat com a president del Grup Teatral Vidrerenc, cofundador del Cineclub, organitzador d'innombrables festes majors i carnavales en els quals m'hi involucrava tant escrivint guions, fent presentacions, com repartint propaganda i netejant la sala, i vaig presidir durant 16 anys el Casino La Unió en una de les gestions més actives i brillants de la seva història. Repeteixo, sempre sense cobrar ni un duro.

Per tant, de la seva "opinió" que, com a crítica no serveix, només se'n desprèn que el que realment li sap greu és no ser vostè qui cobra un sou.

L'enveja, senyor Falgueras, és un sentiment malsà molt propi de persones mediocres i ressentides. Li recomano que no l'acumuli en el seu organisme, veurà com en poc temps nota una important millora d'humor i d'energia positiva.

Atentament.

Activitats

d'abril a juny de 2008

27 d'abril

18:30 h

ANTIGA CASERNA DE VIDRERES
EXCURSIONS PER DIFERENTS ENTORNS NATURALS
DE LES COMARQUES GIRONINES
GRUP EXCURSIONISTA VIDRERES
(+ info. 647 580 668 - Pere)

27 d'abril

18:00 h

CASAL DE JUBILATS
BALL DE TARDA
CASAL DEL JUBILAT I PENSIONISTA

4, 11, 18 i 25 de maig

18:30 h

ANTIGA CASERNA DE VIDRERES
EXCURSIONS PER DIFERENTS ENTORNS NATURALS
DE LES COMARQUES GIRONINES
GRUP EXCURSIONISTA VIDRERES
(+ info. 647 580 668 - Pere)

1, 4, 11, 18 i 25 de maig

18:00 h

CASAL DE JUBILATS
BALL DE TARDA
CASAL DEL JUBILAT I PENSIONISTA

6 de maig

21:30 h

SALA D'ACTES
"IMAGINAR L'EDUCACIÓ DEL SEGLE XXI:
FER BÉ LES COSES O FER COSES MILLORS?",
AMB FERRAN RUIZ
GRUP VITRARI

8 de maig

20:00 h

SALA D'ACTES
XVI JORNADES DE PRIMAVERA
Programació a part
AJUNTAMENT DE VIDRERES I AMPA IES

9 de maig

20:00 h

CENTRE CÍVIC VIDRERES
AUDICIÓ D'ALUMNES DE L'EMMV
ESCOLA DE MÚSICA MUNICIPAL

9 de maig

21:30 h

SALA D'ACTES
CONFERÈNCIA DE FERRAN RUIZ
L'EDUCACIÓ DEL SEGLE XXI
GRUP VITRARI

10 de maig

15.30 h

TERRENYS CAN MANLLEU
PRESENTACIÓ DELS NOUS VESTITS DELS GEGANTS
COLLA GEGANtera DE VIDRERES

10 i 11 de maig

Tot el dia

TERRENYS CAN MANLLEU
FIRA DE TRACTORISTES DE VIDRERES (Programació a part)
COMISSIÓ DE TRACTORISTES

11 de maig

Tarda

TERRENYS CAN MANLLEU
CONCERT DE COMBOS I ALUMNES DE L'EMMV
ESCOLA DE MÚSICA MUNICIPAL DE VIDRERES

11 de maig

18:00 h

TERRENYS CAN MANLLEU
CERCAVILA GEGANtera
COLLA GEGANtera DE VIDRERES

13 de maig

16:30 h

CASAL DE JUBILATS
XVI JORNADES A LA LLAR DE JUBILATS (Programa a part)
AJUNTAMENT DE VIDRERES

16 de maig

20:00 h

CENTRE CÍVIC VIDRERES
AUDICIÓ D'ALUMNES DE L'EMMV
ESCOLA DE MÚSICA MUNICIPAL

16 de maig

21:30 h

TEATRE CASINO LA UNIÓ
CINEFÒRUM: EL LIBRO NEGRO,
DE PAUL VERHOEVEN
GRUP VITRARIS

17 de maig

23:00 h

TEATRE CASINO LA UNIÓ
CONCERT DE ROCK
TEMPORADA PLANA DE LA SELVA
AJUNTAMENT DE VIDRERES

18 de maig

17:30 h

TEATRE CASINO LA UNIÓ
ESPECTACLE INFANTIL, GIRALLUNA,
COMPANYIA MARCEL GROS
RIALLES VIDRERES

22 de maig

20:00 h

SALA D'ACTES
XVI JORNADES DE PRIMAVERA
Programació a part
AJUNTAMENT DE VIDRERES I AMPA IES

23 de maig

20:00 h

CENTRE CÍVIC VIDRERES
AUDICIÓ D'ALUMNES DE L'EMMV
ESCOLA DE MÚSICA MUNICIPAL VIDRERES

23 de maig

21:00 h

TEATRE CASINO LA UNIÓ
CONCERT DE SOLISTES
ALUMNES D'EMMV
ESCOLA DE MÚSICA MUNICIPAL VIDRERES

25 de maig

Matí

PISTA D'AEROMODELISME
CAMPIONAT DE CATALUNYA AMB VELOCITAT,
ACROBÀCIA, CURSES I COMBAT
CLUB AEROMODELISME VIDRERES

24 i 25 de maig

Tot el dia

ESPLANADA PAVELLÓ MUNICIPAL
FESTA 15è ANIVERSARI DEL GEpV
Programació a part
GRUP D'ESPLAI VIDRENERC

27 de maig

16:30 h

CASAL DE JUBILATS
XVI JORNADES A LA LLAR DE JUBILATS
Programació a part
AJUNTAMENT DE VIDRERES

30 de maig

18:00 h

CASAL DE JUBILATS
BALL-BERENAR
CASAL DEL JUBILAT I EL PENSIONISTA

30 de maig

20:00 h

CENTRE CÍVIC VIDRERES
AUDICIÓ D'ALUMNES DE L'EMMV
ESCOLA DE MÚSICA MUNICIPAL

1, 8, 15, 22 i 29 de juny

18:30 h

ANTIGA CASERNA DE VIDRERES
EXCURSIONS PER DIFERENTS ENTORNS NATURALS
DE LES COMARQUES GIRONINES
GRUP EXCURSIONISTA VIDRERES
(+ info. 647 580 668 - Pere)

1, 8, 15, 22 i 29 de juny

18:00 h

CASAL DE JUBILATS
BALL DE TARDA
CASAL DEL JUBILAT I EL PENSIONISTA

1 de juny

19:00 h

TEATRE CASINO LA UNIÓ
TEATRE – TEMPORADA PLANA DE LA SELVA
AJUNTAMENT DE VIDRERES

6 de juny

21:30 h

TEATRE CASINO LA UNIÓ
CINEFÒRUM: BRAZIL, DE TERRY GILLIAM
GRUP VITRARIS

7 de juny

23:00 h

TEATRE CASINO LA UNIÓ
CONCERT DE ROCK
TEMPORADA PLANA DE LA SELVA
AJUNTAMENT DE VIDRERES

8 de juny

19:00 h

TEATRE CASINO LA UNIÓ
TEATRE – TEMPORADA PLANA DE LA SELVA
AJUNTAMENT DE VIDRERES

14 de juny

Tarda / vespre

CEIP SALVADOR ESPRIU
FESTA FI DE CURS
AMPA CEIP SALVADOR ESPRIU

14 de juny

Tarda

PLAÇA DE L'ESGLÉSIA
MOSTRA D'ACTIVITATS CENTRE CÍVIC VIDRERES
CENTRE CÍVIC VIDRERES

13, 14 i 15 de juny

Tot el dia

DIVERSOS EMPLAÇAMENTS
LUDIBÀSQUET (Programació a part)
9 CAULÈS

21 de juny

Tarda / vespre

CEIP SANT ISCLE
FESTA FI DE CURS
AMPA CEIP SANT ISCLE

21 de juny

21:00 h

TEATRE CASINO LA UNIÓ
CONCERT PROFESSORS DE L'EMMV
ESCOLA DE MÚSICA MUNICIPAL DE VIDRERES

21 de juny

22:30 h

PISTA CASINO LA UNIÓ
BALL SOLIDARI CONTRA EL CÀNCER, AMB EL CONJUNT
ÀNGEL I POL, I TAMBÉ COCA I CAVA
AECC VIDRERES

22 de juny

12:00 h

TEATRE CASINO LA UNIÓ
CANTATA FINAL DE CURS
ESCOLA DE MÚSICA MUNICIPAL DE VIDRERES

23 de juny

A partir de les 17:00 h

REVELLA DE SANT JOAN, FLAMA DEL CANIGÓ,
FOGUERA I SOPAR POPULAR
GRUP VITRARIS

24 de juny

18:00 h

PLAÇA LLUÍS COMPANYS
AUDICIÓ DE SARDANES I BALL
BELLA DANSA

26, 27 i 28 de juny

Tot el dia

TEATRE CASINO LA UNIÓ
FESTIVAL DE CURTMETRATGES: CURT DOC
NANOOK

27 de juny

18:00 h

CASAL DE JUBILATS
BALL-BERENAR
CASAL DEL JUBILAT I EL PENSIONISTA

28 de juny

Tot el dia

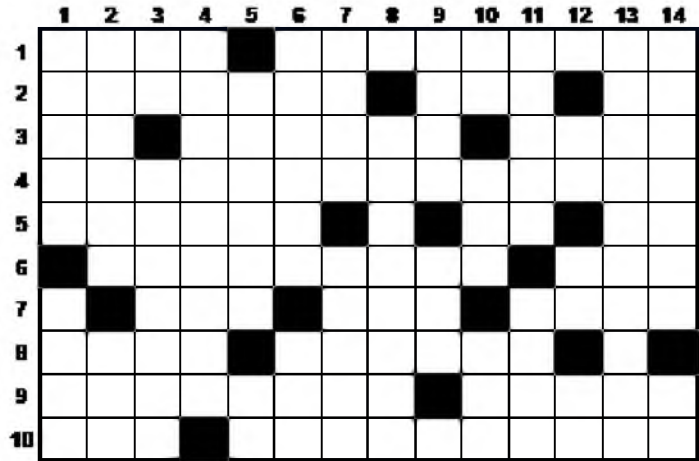
PAVELLÓ MUNICIPAL
CAMPIONAT DE PATINATGE PRELIMINARS
NOU PATÍ VIDRERENC

Fem poble tot entretenint-nos

GIRALT

Horizontals. **1.** Manera ruca de posar cura per dir aücar. Altre nom de l'aranyoner. **2.** ...és un poble i una cultura repartida en quatre països. Embarcació per fer regates per a dos, quatre, sis o vuit remers a més del timoner. No ignoro. **3.** Al mig del caluix. Oferta o promesa en vot. Drets i rígids. **4.** Entitat emblemàtica del nostre poble (en quatre mots). **5.** Apleguem. Es veu repetida mirant enllà. Àliga que no pot fer sentir el seu trompeteig. Emili no pot dir ni piu. **6.** Enumeracions llargues i pesades, a l'inrevés. Recipient de pedra o de fusta emprat com a rentamans, menjadora dels porcs o abeuradora. **7.** Centre d'oci. Que ha comès una culpa. Fa el seu niu. Al revés, groc fosc. **8.** Forma d'anar. La millor manera d'emplenar-lo és fer-hi una bona obra. Sense aquesta l'amor no pot fer l'amor. **9.** Altra manera de nomenar un matollar. Capital política de la Lapònia finlandesa. **10.** Persona subtil i astuta. Nom amb el qual a Sarrià i Girona era conegut el tren que unia Banyoles amb Girona.

Verticals. **1.** Nom que a Puigcerdà és donat al setrill. Terreny de cultiu. **2.** Històric poble precedent de Vidreres. Espai que s'estén al llarg d'una església entre murs o rengleres d'arcades. **3.** Al bell mig del mapa. Ocell de fins a 18 centímetres de llargada que es caracteritza per la longitud de la cua que mou continuament de dalt a baix. **4.** Capital turística de la Lapònia finlandesa. **5.** Que té el mateix to que un altre so, de baix a dalt. Sexe impronunciable. **6.** Embriaguesa. Barra prima de ferro per coure vianda a la brasa, a l'inrevés. **7.** Fer el niu a la biorxa. Que fa de baix a dalt. **8.** Centre d'estudis. Farà donar toms enlaire a alguna cosa. **9.** Ou artificial que es posa dins el nieró perquè les gallines hi vagin a pondre. Extens, dilatat. Consonat que fa aigua. **10.** Riu gallec. Amagades al mig de la palla. Ésser present a missa, d'esquena. **11.** Xiscle que fan certs animals, com ara el porc, la llebre o la rata, al revés. D'aquests mamífers remugants de la família dels cèrvids (a la part alta del Parc Nacional de Lemenjoki, se'n veuen ramats). **12.** Angle recte. Reunió muda. El nial n'és un d'artificial. Campió d'ocasió. **13.** Manera gironina de dir estimball, precipici o timbera. **14.** A Sils, nom donat al rosolis. Afirmació donada al revés.

Sudoku

C. LLUÍS

Com s'hi juga:

Cal omplir les caselles buides amb els números de l'1 al 9 sense repetir-ne cap en una mateixa fila, columna o quadre interior. Hi ha més d'una solució.

	6			1		7	
4		2		8			9
		1				5	2
7	9						4
		3	6	8	4		
				9	9		5
	2	5				9	
6		4					7
	1		8	6			9

Una dita dins la sopa

C. LLUÍS

Hi hem posat el nom de 20 grans futbolistes catalans de tots els temps. Amb les lletres escadusseres heu de poder llegir un frase feta equivalent a dir no entendre's de raons, no voler fer cas.

N	G	O	N	Z	A	L	V	O	A	R	C
L	O	S	E	G	A	R	R	A	I	A	L
E	O	V	A	L	D	E	S	N	C	O	S
B	S	Y	T	A	O	R	R	S	I	O	O
-	A	P	U	D	E	U	O	D	L	S	L
F	R	S	U	P	D	I	R	S	E	M	E
U	-	M	O	A	B	A		R	A	R	R
S	A	O	S	R	U	N	G	N	M	A	N
T	Ç	O	S	G	A	I	Y	E	F	I	R
E	N	O	Ñ	A	R	A	M	S	E	G	R

► TROBAREU LES SOLUCIONS A LA PÀGINA 61

EL REC CLAR VA PEL MÓN

SI VIATGEU, US PODEU ENDUR UN
EXEMPLAR DE EL REC CLAR I FER-VOS
FOTOS ALLÀ ON SIGUEU.

EN AQUESTA SECCIÓ PUBLIQUEM
LES IMATGES DE LA NOSTRA REVISTA
ANANT PEL MÓN.

ENVIEU LES FOTOS A: elrecclar@hotmail.com

DE NOVA YORK A ESTRASBURG

Foto: Dani Torrent i Mònica Gispert (Nova York)

Foto: Marina Surós (Estrasburg)

Foto: Carles Campmajó (Nova York)

CARNESTOLTES I RANXO 2008

FOTOS: Jordi Julià Report